

Protokół z posiedzenia
Rady Wydziału Historii Uniwersytetu Warszawskiego
w dniu 8 kwietnia 2026 r.

PRZEWODNICZYŁ: dr hab. Łukasz NIESIOŁOWSKI-SPANÒ, prof. ucz., dziekan Wydziału Historii

PROTOKÓŁ SPORZĄDZIŁA: mgr Marzena BURCZYŃSKA (na podstawie nagrania)

PRZEWODNICZĄCY RADY WYDZIAŁU przywitał uczestników posiedzenia i poinformował, że poprzedzi je uroczyste wręczenie dyplomów z wyróżnieniem kolejnym absolwentom studiów (podobna uroczystość rozpoczęła listopadowe posiedzenie Rady Wydziału). Cieszy fakt, że w tym roku wyróżnionych zostało w ten sposób ponad dwadzieścia osób.

Dyplom z rąk władz dziekańskich odebrał pan Artur TONDERA-BLIZIŃSKI, (absolwent kierunku HAMC; studia II stopnia). Dziekan Aneta PIENIĄDZ odczytała nazwiska absolwentów, którzy nie mogli osobiście odebrać dyplomów: panowie Krzysztof IZDEBSKI, Maciej Antoni KICIUR i Jan Piotr STARZYK (*historia* I stopnia) oraz pan Łukasz KUBICKI (*historia* II stopnia). DZIEKAN zapewnił, że dyplomy zostaną przekazane nieobecnym przez dziekanat.

Po oficjalnych gratulacjach dla absolwentów PRZEWODNICZĄCY zachęcił członków Rady do wypełnienia listy obecności. Po stwierdzeniu obecności wymaganego quorum otworzył obrady.

Ad 1. Przyjęcie porządku obrad

PRZEWODNICZĄCY zaproponował, aby przesunąć pierwotny punkt 7. planowanego porządku obrad na miejsce trzecie, tak aby po punktach wymagających głosowania zająć się bardziej czasochłonnymi punktami. Wobec braku uwag do proponowanego porządku obrad PRZEWODNICZĄCY zarządził głosowanie w systemie Ankieter.

głosowało	za	przeciw	wstrzymało się
44	43	-	1

Rada Wydziału przyjęła następujący porządek obrad:

1. Przyjęcie porządku obrad
2. Przyjęcie protokołu z posiedzenia Rady Wydziału z dn. 4.02.2026 r.
3. Uchwała w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zatrudnienia dr Martyny Świerk na czas określony w pełnym wymiarze etatu, w Zakładzie Historii Starożytnej (w ramach realizacji projektu ERC)
4. Informacje dziekana
5. Informacje Kierownik Jednostki Dydaktycznej
6. Informacja na temat wykonania planu rzeczowo-finansowego w roku 2025 oraz opinia Komisji Finansowej
7. Informacje na temat parametryzacji działalności naukowej w latach 2022-2025 w dyscyplinie *historia* oraz na Wydziale Historii
8. Wolne wnioski; sprawy różne

Ad 2. Przyjęcie protokołu z posiedzenia Rady Wydziału z dn. 4.02.2026 r.

PRZEWODNICZĄCY wobec braku uwag do przedstawionego protokołu zarządził głosowanie w systemie Ankieter.

głosowało	za	przeciw	wstrzymało się
46	40	-	6

Rada Wydziału przyjęła protokół z posiedzenia w dn. 4 lutego 2026 r. Przy tej okazji DZIEKAN podziękował protokolantce, p. Marzenie BURCZYŃSKIEJ za jakość sporządzanych protokołów.

Ad 3. Uchwała w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zatrudnienia dr Martyny Świerk na czas określony w pełnym wymiarze czasu pracy, w Zakładzie Historii Starożytnej (w ramach realizacji projektu ERC)

PRZEWODNICZĄCY wyjaśnił, że zatrudnienie p. dr Martyny ŚWIERK w zespole kierowanym przez dr. Pawła NOWAKOWSKIEGO jest efektem konkursu, przeprowadzonego po odejściu

jednego z pracowników. Wobec braku pytań dotyczących punktu przeprowadzono głosowanie w systemie Ankieter.

głosowało	za	przeciw	wstrzymało się
47	42	-	5

Rada Wydziału zaakceptowała wniosek o zatrudnienie dr Martyny ŚWIERK.

Ad 4. Informacje dziekana

PRZEWODNICZĄCY poinformował, że na stronie internetowej Wydziału znajduje się sprawozdanie z uniwersyteckiej ceremonii odnowienia doktoratu prof. Marii KOCZERSKIEJ. Wydział otrzyma także nagranie z uroczystości, a tradycyjne materiały, czyli recenzje i przemówienia zostaną wydane w osobnej publikacji okolicznościowej, która powinna ukazać się przed końcem semestru.

W tegorocznym QS World University Ranking by Subject, oceniającym uczelnie wg dyscyplin, wśród najwyższej notowanych kierunków na UW jest *historia starożytna* oraz *historia*. DZIEKAN wyjaśnił, że *historia starożytna/Classics* jest wymieniona jako pierwsza, ponieważ UW znalazł się w przedziale 51-150 na 150 ocenianych. Powodem do dumy w tym przypadku jest fakt, że większość światowych uczelni w ogóle nie znalazło się w gronie ocenianych. Wynik *historii* jest lepszy, gdyż mieści się w przedziale 101-150 na 250 ocenianych instytucji. *Historię* prowadzą setki, jeśli nie tysiące uczelni, więc pozycja w trzeciej pięćdziesiątce na świecie, przed Uniwersytetem Jagiellońskim (drugą polską instytucją uwzględnioną w rankingu) jest efektem poprawiania elementów uwzględnianych przez ranking i rezultatem długofalowych działań Wydziału. W tym miejscu PRZEWODNICZĄCY serdecznie pogratulował sukcesu całej wydziałowej społeczności.

DZIEKAN poinformował, że otrzymał protokół z przebiegu prac komisji konkursu na stanowisko adiunkta dla badacza Ukrainy, konkursu, który wzbudził emocje dwa miesiące temu (zapewnił, że protokół w wersji elektronicznej znajdzie się w materiałach na następne posiedzenie Rady). Komisja działająca pod przewodnictwem prof. Artura Markowskiego w składzie: prof. Jarosław Czuby, prof. Maciej Górny, prof. Urszula Kosińska, prof. Piotr Majewski, prof. Joanna Schiller-Walicka oraz prof. Marcin Zaremba oceniła zgłoszenia

dziewięciorga kandydatów. Uznając, że ośmiu z nich spełnia kryteria formalne, Komisja postanowiła niejednogłośnie o przeprowadzeniu postępowania jednoetapowego. W głosowaniu członków Komisji żadna z osób nie uzyskała wymaganego progu 55 punktów, umożliwiającą rekomendowanie do zatrudnienia.

Dziekan Marzena ZAWANOWSKA poinformowała o zakończeniu konkursu na dofinansowanie badań (wyniki zostały umieszczone na stronie internetowej Wydziału). Zwróciła uwagę na fakt, że kilka wniosków nie było rozpatrywanych. Stało się tak, ponieważ trzy wnioski złożono po terminie, a trzech wnioskodawców nie złożyło sprawozdań rocznych. Zgodnie z Zarządzeniem Dziekana niezłożenie sprawozdania rocznego uniemożliwia otrzymanie wydziałowych funduszy na badania.

Ad 5. Informacje Kierownik Jednostki Dydaktycznej

Dziekan Aneta PIENIĄDZ poinformowała o rozstrzygnięciu kolejnego konkursu na mikrogranty studenckie – są to mikrogranty w wysokości do 2,5 tys. zł na badania związane z pracami dyplomowymi, finansowane obecnie ze środków Funduszu Doskonałości Dydaktycznej. W tej edycji konkursu dofinansowanie trafi do siedmiorga studentów.

Dziekan PIENIĄDZ poinformowała o rosnącej liczbie odwołań od decyzji o skreśleniu z listy studentów, w których osoby skreślone wskazują na braki formalne w sylabusach (na jednym z kierunków pojawiło się ostatnio już szóste takie odwołanie). W związku z powyższym dziekan zaapelowała o szczególną dbałość w wypełnianiu sylabusów. Odwołujący się wskazują najczęściej na niejasności dotyczące kryteriów zaliczania zajęć czy brak informacji o liczbie dopuszczalnych nieobecności i sposobie ich zaliczania. W związku z tym Sekcja ds. studenckich ponownie prześle instrukcję wypełniania sylabusów (sylabus z wypełnionymi rubrykami) – należy zwrócić uwagę na dwa poziomy sylabusów. Pierwszy to poziom przedmiotu, drugi – poziom grupy. W przypadku ćwiczeń kursowych wypełnia się tylko poziom grupy, natomiast w przypadku wszelkich zajęć na studiach II stopnia oba segmenty sylabusu są w gestii prowadzących, a to pierwsza część zawiera kluczowe informacje dotyczące kryteriów zaliczania.

Dziekan PIENIĄDZ przypomniała, że zgodnie z przepisami Rada Dydaktyczna zobowiązana jest co roku dokonywać przeglądu procesu dyplomowania. Zespół przegląda 25% protokołów i prac obronionych w danym roku (na czele zespołu stał prof. Piotr OKNIŃSKI). Z tego procesu płynie kilka wniosków, natomiast widoczny jest problem ze spójnością formalnej strony protokołów – z tego względu dziekan poprosiła o uważne zapoznanie się z zasadami dyplomowania (uchwała Rady Dydaktycznej na stronie Wydziału), przypominając też, że wszyscy otrzymali instrukcję sporządzania protokołu z obrony. Sytuacja wymaga uporządkowania, bo tego typu niespójności mogą być problemem w razie odwołań. Jest to także kwestia porównywalności przeprowadzanych egzaminów.

Dziekan PIENIĄDZ poinformowała, że jeśli chodzi o obsadę zajęć na przyszły rok to spłynęły już propozycje obsad zajęć z poszczególnych zakładów (obejmują one wszystkich pracowników i doktorantów). W najbliższym czasie dziekan porówna listy z obciążeniami pensowymi i ewentualnie zwróci się z prośbą o skorygowanie oferty zgłaszanej przez zakłady. Ze względu na dużą liczbę studentów trzeba się będzie liczyć z koniecznością pracy w nadpensach.

W imieniu Rady Dydaktycznej dziekan PIENIĄDZ poprosiła o zgłaszanie kandydatur do Nagrody Dydaktycznej Rektora. Formalnie prawo zgłaszania kandydatury mają organy kolegialne, studenckie i doktoranckie, czyli samorząd doktorancki i studencki oraz Rada Dydaktyczna, ale można zgłaszać swoje propozycje członkom Rady.

Dziekan przypomniała też o Dniu Otwartym UW, który odbędzie się 18 kwietnia, i zaprosiła na stoisko Wydziału, aby przyjrzeć się aktywności promocyjnej studentów lub nawet włączyć się w nią.

Prof. Aleksander WOLICKI w nawiązaniu do kwestii protestów osób skreślonych zauważył, że rubryka „metody i kryteria oceniania” znajduje się zarówno na poziomie przedmiotu, jak i na poziomie grupy. Zapytał czy protestujący może odwoływać się bądź do jednego, bądź do drugiego poziomu. Dziekan PIENIĄDZ wyjaśniła, że zajęcia kursowe mają zasady i kryteria oceniania opisane bardzo ogólnie, ale jest tam informacja, że należy chodzić na zajęcia. Natomiast na poziomie grupy prowadzący podaje liczbę dopuszczalnych nieobecności.

Regulaminu Studiów na UW nie precyzuje jaki odsetek zajęć mogą stanowić nieobecności, każdy prowadzący musi to sam określić. Natomiast w przypadku zajęć monograficznych nie ma znaczenia, gdzie to będzie wpisane, ważne jednak, aby to było jednoznacznie określone. Dziekan PIENIĄDZ przytoczyła przykład odwołania studenta/osoby skreślonej, gdzie znajdował się zapis o poszczególnych zajęciach i dozwolonych nieobecnościach – np. profesor X dopuszczał 2 absencje, profesor Y dopuszczał 3, a profesor N nie podał informacji o dopuszczalnej liczbie nieobecności. Taka sytuacja była podstawą do odwołania. Prawnik, który będzie to rozpatrywał na poziomie Biura ds. Obsługi Kształcenia (odwołania trafiają do BOK UW), odpowie, że dany student nie wypełnił zobowiązań i nie uzyskał efektów uczenia. Nie znaczy to jednak, że odwołanie nie zostanie uznane, gdy student zwróci się do Sądu Administracyjnego, a potem sprawa trafi wyżej. Te sprawy ciągną się bardzo długo – osoba skreślona z listy studentów, która się odwołuje, formalnie ani nie jest studentem, ani nie jest osobą skreśloną. Ma prawo przyjść i prosić o przedłużenie legitymacji studenckiej, pomimo że nigdy nie pojawiła się na zajęciach. Zajęła miejsce na studiach, pobrała legitymację i ją przedłuża. Określenie dopuszczalnej liczby nieobecności na zajęciach jest więc bardzo istotne, by móc takich sytuacji unikać – od strony formalnej są one bardzo kłopotliwe dla Wydziału i Uniwersytetu.

Prof. WOLICKI podsumowując stwierdził, że dla porządku prawnego w każdym opisie przedmiotu (nie grupy) powinno być napisane, że zasady zaliczenia określa prowadzący grupę. Dziekan PIENIĄDZ zapewniła też, że sprawdzając wszystkie sylabusy grup kursowych stara się ten problem wyeliminować.

Prof. Błażej BRZOSTEK zapytał o liczbę tego typu odwołań w ciągu roku. Uzyskawszy odpowiedź o liczbie zbliżonej do dziesięciu stwierdził, że określenie: „jesteśmy zalewani” nie jest adekwatne. Dziekan PIENIĄDZ mimo to podtrzymała swoją opinię o „zalewie” odwołań, wskazując na skokowy wzrost o 400% – do tej pory zdarzały się 2-3 odwołania, w tej chwili jest ich ponad dziesięć. Prof. BRZOSTEK wyjaśnił, że myślał o przedziale 60-80 odwołań, ale jego zdaniem studenci zawsze będą się odwoływać. Przyznał jednocześnie, że rozumie sytuację i namawia wszystkich, by umieszczali stosowne informacje w sylabusie. Dziekan PIENIĄDZ zauważyła, że rośnie świadomość prawna studentów, a niejednokrotnie odwołania są pisane przez prawników. Problem może wydawać się niewielki w skali, ale każda sprawa

jest niezwykle obciążająca, bo jest wielostopniowa i do nas wraca. To się nie kończy na złożeniu odwołania, tylko pisma wracają do nas kilkakrotnie – studenci odwołują się 4-5 razy od negatywnych, niekorzystnych decyzji, a sprawy te kończą się czasem w Naczelnym Sądzie Administracyjnym.

Ad 6. Informacja na temat wykonania planu rzeczowo-finansowego w roku 2025 oraz opinia Komisji Finansowej

Dziekan Michał LEŚNIEWSKI na wstępie stwierdził, że obecnie subwencja nie pokrywa w całości wydatków na pensje. Deficyt Wydziału wynosi nieco ponad 1%, co w skali Uniwersytetu (średnia prawie 10%) wygląda nie najgorzej.

Przewodniczący Komisji Finansowej, prof. Aleksander WOLICKI, poinformował, że na posiedzeniu Komisji z udziałem dziekana M. LEŚNIEWSKIEGO i pełnomocnik kwestora p. M. LEWICKIEJ-KIELCZYK jej członkowie uzyskali wyczerpujące informacje. Stanowisko Komisji – dość krótkie i zwięzłe – zamieszczone zostało w materiałach dla Rady Wydziału, prof. WOLICKI przekazał do niego kilka uwag i komentarzy. W 2. punkcie Stanowiska znajduje się informacja o rozróżnieniu między deficytem nominalnym a realnym – ta różnica wynosi na korzyść rozliczenia realnego 214 tys. zł. Pieniądze te Wydział spodziewa się otrzymać od władz Uniwersytetu w 2026 roku i zasilą one budżet tego roku. Wskazany deficyt w kwocie 386 tys. zł wynosi więc realnie 172 tys. zł.

Komisję cieszą bardzo dobre w tym roku wyniki finalnego bilansu środków własnych, to znaczy przychody minus koszty uzyskania przychodu (na poziomie 464 tys. zł) oraz koszty pośrednie z grantów, które rosną szybciej niż inflacja. Martwi natomiast stan środków budżetowych, subwencji, dotacji – w tym roku sytuacja jest skokowo gorsza. Jeżeli porównamy sytuację z budżetem naszego Wydziału za rok 2024, to widoczne jest tąpnięcie w relacji między subwencją dla Wydziału a kosztami płac na Wydziale. Jest to pierwszy rok, w którym subwencja otrzymywana z „centrali” wystarcza jedynie na płace, a cała działalność Wydziału finansowana jest z przychodów własnych oraz z kosztów pośrednich grantów (kwalifikowanych inaczej niż przychody własne), stanowiących kwotę ok. 1 mln 100 tys. zł.

Komisja w swojej opinii apeluje do władz dziekańskich o podjęcie zabiegów w „centrali” o dostosowanie wysokości subwencji do realnych potrzeb Wydziału (wysokość przyznawanych środków nie nadąża za wzrostem płac). Z jednej strony widzimy realność subwencji i dotacji uniwersyteckiej, z drugiej strony z wypowiedzi władz uniwersyteckich wynika, że Uniwersytet jako całość jest w dobrej kondycji finansowej. Powstaje pytanie: dlaczego ta dobra kondycja Uniwersytetu nie przekłada się na to, co Uniwersytet przekazuje Wydziałowi.

Prof. Robert WIŚNIEWSKI zapytał, czy mamy do czynienia z systemową sytuacją na poziomie Uniwersytetu lub na poziomie państwa oraz czy mamy wpływ na tę sytuację i czy ta sytuacja grozi nam w przyszłości, w następnym roku, w następnych dwóch latach pogorszeniem.

Dziekan LEŚNIEWSKI uznał za niemożliwe udzielenie odpowiedzi na temat przyszłości. Stwierdził natomiast, że jest to kwestia systemowa na poziomie państwa, bo wzrost subwencji na szkolnictwo wyższe jest niezadowalający, ale i podział środków na poziomie uczelni też mógłby być korzystniejszy. Formalnie powinniśmy wiedzieć o przyznanych środkach do końca czerwca, a *de facto* w zeszłym roku dowiedzieliśmy się tego dopiero w drugim tygodniu lipca (z pisma rektora, które było antydatowane). Subwencja nie rośnie tak, jak rosną wymagania współczesnej nauki. Co do podziału środków w ramach Uniwersytetu: Wydział Historii w zeszłym roku należał do tych nielicznych wydziałów, które odnotowały niewielki wzrost subwencji – nie pokryło to jednak wzrostu wydatków. Uwzględniono przewidziane podwyżki dla pracowników etatowych, ale już nie dla grantowych. Jeśli brakuje nam kosztów pośrednich w grantach na podwyżki wynikłe z podniesienia kwoty wynagrodzenia na danym stanowisku, to Wydział musi pokryć je ze środków budżetowych, czy własnego budżetu. Ponadto w tym roku doszło do kumulacji nagród okolicznościowych. Dziekan LEŚNIEWSKI podkreślił, że wbrew pozorom to nie rektor finansuje nagrody okolicznościowe, w tym jubileuszowe, ale to Wydział musi na każdą z nich wygospodarować pieniądze. Wysokość tych nagród ustalana jest w odpowiednich przepisach uniwersyteckich. Podsumowując: jest to zarówno efekt systemowy, rzeczy, na które nie mamy żadnego wpływu, jak i efekt pewnej kumulacji, pewnych zdarzeń, które stanowią obciążenie finansowe. Np. nagrody okresowe to nie jest dobra wola czy widzimisię władz dziekańskich, tylko to się należy zgodnie z przepisami prawa.

PRZEWODNICZĄCY przypomniał, że budżet Wydziału opiera się na czterech źródłach finansowania, z których najważniejsza jest subwencja, dzielona na Uniwersytecie w oparciu o wewnętrzny algorytm.

W ciągu ostatnich sześciu lat, od momentu powstania, Wydział Historii stale poprawiał swoje współczynniki – wzrastała liczba przeliczeniowych doktorów, liczba projektów, liczba studentów – w związku z tym co roku subwencja wzrastała, lub pozostawała na niezmiennym poziomie. Istnieje jednak tzw. „stała przeniesienia” oraz górne progi procentowe, które hamują możliwość wzrostu subwencji i na to wpływ mamy ograniczony. Drugie źródło finansowania to przychody własne, czyli np. czesne i opłaty pobierane od studentów. Wszelkie ruchy podnoszące opłaty mogą spowodować zmniejszenie liczby studiujących, prowadzimy więc politykę racjonalną, tak aby przychody nie malały, a my żebyśmy robili to, do czego jesteśmy powołani – przekazywali wiedzę i organizowali studia. Na trzecie źródło finansowania mamy największy realny wpływ – są to koszty pośrednie grantów. Jeżeli zdobywanie grantów utrzyma się na obecnym poziomie, to będzie to stały, istotny zastrzyk finansowy dla budżetu. DZIEKAN zapewnił, że władze Wydziału będą zachęcać pracowników i doktorantów do ubiegania się o granty, bo im więcej będzie aplikacji, tym więcej grantów będzie realizowanych, a kwoty kosztów pośrednich będą rosły. Czwarte źródło finansowania to są pieniądze, które są nieumieszczone w subwencji, ale przychodzą z centralnego rozdzielnika raz do roku. Są to dotacje za tzw. usługi dydaktyczne – w tej puli są godziny zamawiane, czyli godziny dydaktyczne, które nasi pracownicy świadczą w innych jednostkach (na innych wydziałach i w szkole doktorskiej) oraz za OGUNy. Od lat mamy dość dużą liczbę zajęć typu OGUN, które spełniają kryteria i za które Uniwersytet płaci. Zwrócić należy jednak uwagę, że aby Uniwersytet uznał zajęcia za OGUN to większość uczęszczających i zapisanych na nie studentów musi pochodzić z innych jednostek. Dwa lata temu rektor podjął decyzję o wyłączeniu z podstawy algorytmicznej godzin zamawianych. Wielkim beneficjentem jest np. Wydział Matematyki Informatyki i Mechaniki, ponieważ na wszystkich kierunkach ścisłych prowadzi podstawowe zajęcia z matematyki, albo podstawy informatyki świadczone w dziesiątkach tysięcy godzin. Fundusze za godziny zamawiane oraz OGUNy to strumień pieniędzy mogący potencjalnie najbardziej się zwiększać.

Dziekani PIENIĄDZ stwierdziła, że zadłużenie studentów to dość znacząca kwota: łącznie jest to między 150 a 200 tys. zł. W różnych okresach wygląda to różnie, a dzieje się tak, bo np. na studiach niestacjonarnych studenci nie wnoszą całego czesnego lub wnoszą je z opóźnieniem, na stacjonarnych zalegają z opłatami za warunki, itd. Wydział może wystosować dwa kolejne wezwania do zapłaty, a następnie przekazać sprawę do Biura ds. Obsługi Kształcenia, które powinno wszcząć procedurę wpisania takiej osoby na listę dłużników. Zgodnie z wyrokami sądów opłaty przedawniają się dość szybko, bo po trzech latach, więc duża część zadłużenia jest nieściągalna. Wielu studentów składa wnioski o zwolnienie z opłat lub o ich obniżenie, najczęściej uzasadniając prośbę złą sytuacją materialną. Zgodnie z ustaleniami kolegium dziekańskiego opłaty są obniżane bardzo rzadko. W tej chwili wnioski są rozpatrywane – jeżeli jest naprawdę trudna sytuacja, to możliwa jest wyłącznie zgoda na obniżenie opłaty. Jeżeli zgodnie z regulaminem studenta skreślimy, to oznacza spadek liczby studentów i w rezultacie wysokości subwencji.

Prof. Konrad BOBIATYŃSKI zauważył, że podwyżek płac pracowników było sporo (w sumie prawie 40%, wliczając ostatnią podwyżkę), natomiast nie objęły one pracowników w projektach. Na ogół w budżetach tych grantów nie było środków na ewentualne podwyżki. Władze UW nakazały, aby pracownicy w projektach byli zatrudnieni na części etatu, a nie na umowy zlecenia, i to wygenerowało kolejne koszty. Jest możliwość występowania o refundację do władz centralnych, ale czeka się na odpowiedź długo i nie zawsze można tę rektorską pulę kosztów pośrednich wykorzystać. Jest to problem systemowy, powinny go rozwiązać władze uczelni. Ministerstwo nie finansuje żadnych kosztów podwyżek pracowników zatrudnionych w ramach grantów.

Prof. Aleksander WOLICKI zauważył, że jeśli chodzi o ściągalność studenckiego zadłużenia to doświadczenie pokazuje, że jest możliwa na poziomie 25%. W obrębie przychodów własnych należałoby też wspomnieć o wynajmie Sali Kolumnowej, choć nie są to duże kwoty. Prof. WOLICKI poruszył także omawianą na posiedzeniu Komisji Finansowej kwestię pozyskiwania środków na dofinansowywanie kierunków studiów, które – jako projekty dydaktyczne – nie są wykazywane w budżecie Wydziału.

PRZEWODNICZĄCY doprecyzował, że fundusze na projekty dydaktyczne, np. ZIP lub grant IDUB pozostawały w dyspozycji Wydziału, ale nie są wykazywane w planie finansowym, ponieważ mają status projektu, tak samo jak osobno księgowane są budżety grantów i stanowią osobne źródło finansowania. Niektóre aktywności naukowe, finansowane z projektów badawczych, też powinny być uwzględniane w całościowym budżecie wydziału – np. ktoś organizuje konferencję, opłacając ją z grantu, nie aplikując do budżetu wydziałowego. Tworzy to pulę funduszy, którymi dysponuje Wydział, ale rozliczane są one inaczej niż subwencje. DZIEKAN zaznaczył, że władze dziekańskie są w pełni otwarte i gotowe, aby z Komisją Finansową omówić kwestię funduszy pozyskanych na utrzymanie i rozwój kierunków studiów i wspólnie zobaczyć, czy istnieją ewentualne nowe źródła do tego rodzaju działalności.

Ad 7. Informacje na temat parametryzacji działalności naukowej w latach 2022-2025 w dyscyplinie *historia* oraz na Wydziale Historii

Dziekan Marzena ZAWANOWSKA we wstępie do kolejnego punktu przypominała o szkoleniu nt. Repozytorium Instytucjonalnego UW (ReIn UW), które odbędzie się 16 kwietnia. Zgodnie z zarządzeniem rektora deponowanie wszystkich danych o publikacjach, jeśli nie samych publikacji w repozytorium jest obowiązkowe. Obecnie należy wpisywać publikacje do repozytorium, a nie do PBN-u – to ważna zmiana.

Dziekan ZAWANOWSKA przeszła do prezentacji, w której przedstawiła spodziewane wyniki ewaluacji, opracowane na podstawie danych z systemu SEDN (System Ewaluacji Dorobku Naukowego). Wyniki są jeszcze poddawane ocenie eksperckiej, więc mogą się nieznacznie zmienić.

Na początku prof. ZAWANOWSKA podziękowała wielu osobom, które udzieliły wsparcia w pracach nad ewaluacją, a w szczególności: prof. Joannie GOLIŃSKIEJ-PILAREK z Zespołu Rektorskiego ds. Ewaluacji Jakości Działalności Naukowej, Beacie KRYŚKIEWICZ z Biura Obsługi Badań, Katarzynie WIŚNIEWSKIEJ i Annie WAWRZYŃSKIEJ z biblioteki wydziałowej, Ewie DEBUDAJ-KRYWULT z Sekcji ds. projektów i finansów, prof. Michałowi KOPCZYŃSKIEMU, prof. Annie MICHAŁOWSKIEJ-MYCIELSKIEJ, prof. Piotrowi MAJEWSKIEMU, prof. Konradowi BOBIATYŃSKIEMU, dr. Antonowi SAIFULLAYEU, Agacie IGNATOWICZ-BOCIAN, Urszuli ŁASEK.

W podziękowaniach dziekan uwzględniła także badaczy, pracowników Wydziału, bo dzięki ich publikacjom można cieszyć się uzyskanymi wynikami. Kryterium 1. w ewaluacji jest najważniejsze to publikacje i ma wagę 70%. Kryterium 2. z wagą 10% to granty i usługi, a kryterium 3. to wpływ działalności naukowej na funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki, albo na otoczenie społeczno-gospodarcze.

W kryterium 1. operujemy kategorią typu N i N1 – N1 to pracownik „idealny”, który pracował przez całe 4 lata w wymiarze pełnego czasu pracy. Jeden N może maksymalnie zgłosić 4 publikacje, natomiast my jesteśmy ewaluowani na podstawie 3N, czyli 3 razy liczba tych „idealnych” pracowników, a zgłaszamy więcej publikacji. Jeżeli ktoś zgłosił prowadzenie badań w dyscyplinie *historia* i należy do liczby N, a nie wykazał żadnych publikacji, to jest tzw. N0 co powoduje sankcje. Na początku roku 2025 w dyscyplinie *historia* mieliśmy 25 takich osób, które powinny wykazać publikacje, a nie wykazały żadnej – udało nam się do końca procesu ewaluacyjnego doprowadzić do takiej sytuacji, że nie mamy żadnego N0. Jest to sukces, chociaż smutny sukces, bo często te publikacje to są recenzje przygotowane na zamówienie.

Nasza liczba N, czyli liczba „idealnych” pracowników, pracujących 4 lata na pełnym etacie, wyniosła 134,61 – jest to wzrost o blisko 20% w stosunku do poprzedniej ewaluacji. Wzrost wcale tak bardzo nie cieszy, bo im większa jest dyscyplina, im więcej osób, im większa liczba N, tym trudniej uzyskać lepszy wynik – jeśli nasza liczba N to 134,61, to nasz limit publikacji to 403,83 (tyle musimy wykazać udziałów).

Wielką bolączką dyscypliny *historia* jest jej ogromne rozproszenie na Uniwersytecie Warszawskim. System SEDN wykazuje 377 osób w dyscyplinie (u nas jest 118), rozproszonych po 23 jednostkach i dwóch szkołach doktorskich. Trudno było do takich osób dotrzeć i zebrać dane. Ostatecznie w ewaluacji wzięły udział 284 osoby zatrudnione w 21 jednostkach, w tym 227 pracowników i 57 doktorantów.

Na Wydziale pracuje ok. 60% tych liczb N, czyli 119 osób. Druga jednostka co do wielkości to Studium Europy Wschodniej – 29 pracowników (19N). Osoby te, w znakomitej większości,

nie miały nic albo prawie nic do zgłoszenia, bo nie miały publikacji w czasopismach z listy ministerialnej. Była to nasza wielka bolączka w poprzedniej i w obecnej ewaluacji.

Trzeci pod względem liczby pracowników jest Wydział „Artes Liberales” – 13 pracowników (5N). Pozostałe 20 jednostek zatrudnia po kilka osób, a czasem jedną.

W porównaniu z poprzednią ewaluacją, wzrosła liczba zarówno pracowników w dyscyplinie (ok. 30%), jak i liczba N (ok. 20%). Nie jest to powód do radości, bo ten wzrost utrudnia osiągnięcie dobrego wyniku. Bardzo cieszy natomiast skokowy wzrost liczby doktorantów ze szkół doktorskich, którzy zgłosili swoje publikacje – jest on na poziomie 600% (z 8 osób do 57). Doktoranci nie podnoszą liczby N, przez którą dzieli się uzbierane punkty, natomiast przynoszą punkty.

Liczba doktorantów w szkołach doktorskich w dyscyplinie *historia* wynosi 118, blisko połowa z nich miała publikacje. Fakt, że doktoranci są tak aktywni jest dla nas bardzo korzystny.

Widoczne są wzrosty liczby uwzględnionych publikacji, liczby punktów za publikacje, średniej punktów za pojedynczą publikację, mediany, jak i liczby punktów na 1N. Trzeba jednak wziąć pod uwagę, że w poprzedniej ewaluacji dwa lata były ewaluowane inaczej – za lata 2017-2018 obowiązywała o wiele niższa punktacja niż za 2019-2021.

Nie ma dużej różnicy, jeśli chodzi o liczbę wykazanych publikacji, nastąpiła zmiana w ich rodzajach i jest ona korzystna. Wnioski z poprzedniej ewaluacji wskazywały, że powinno być więcej artykułów i monografii, najlepiej wysoko punktowanych, a mniej rozdziałów i mniej redakcji – odnotowujemy pozytywną zmianę.

Znacząco wzrosła liczba publikacji za 70, 75, 100, 140, 200 punktów, natomiast w tych najwyżej punktowanych za 300 nie widać różnicy – poprzednio było 8, teraz jest 9. Bardzo korzystny jest natomiast spadek liczby publikacji za mniej niż 70 punktów, co częściowo jest efektem zmian w punktacji na liście czasopism. Średnia za jedną publikację to 105 punktów, przy czym u historyków zatrudnionych na Wydziale Historii jest to 109, czyli nieznacznie wyżej. Mediana dla całego Uniwersytetu, jak i dla Wydziału to 100 punktów.

Z 227 osób, które wzięły udział w ewaluacji, zostały uwzględnione publikacje tylko 178, co znaczy, że tylko 78% wzięło udział w ewaluacji, a ponad 20% nie. Gdyby uwzględnić wszystkich pracowników, których nie dodano, bo za krótko pracowali i nie mieli publikacji, to jeszcze niższy byłby ten odsetek. Z publikacji 54 doktorantów ok. 30 weszło do ewaluacji, czyli blisko połowa. Można więc powiedzieć, że w sumie ok. 73% osób wzięło udział w ewaluacji. Ani jednej publikacji nie kontrybuowało 21,5% osób w liczbie N, czyli 1/5 nie była w stanie w ciągu czterech lat opublikować chociaż jednej publikacji, która by weszła do ewaluacji.

Najlepiej publikujące osoby (pod względem punktów) przyniosły powyżej 600 pkt – to jest w skali UW sześć osób. Powyżej 300 pkt uzyskała niecała 1/4 pracowników, a ponad 76% osób przyniosło w ewaluacji poniżej 300 pkt – pokazuje to ogromne nierówności.

Dziekan ZAWANOWSKA przedstawiła listę osób najwyżej punktujących w dyscyplinie *historia* w skali Uniwersytetu (pow. 500 pkt). Z Wydziału najwyżej, bo na 2. miejscu listy jest Igor CHABROWSKI (655), a potem Paweł NOWAKOWSKI, Paweł JANISZEWSKI, Julia DOROSZEWSKA, Piotr MAJEWSKI, Jacek KORDEL, Grzegorz PAC, Robert WIŚNIEWSKI i Piotr SZLANTA.

Najniżej punktowane publikacje zgłoszone przez Wydział (poniżej 10 pkt) to były udziały w publikacjach albo publikacje – było ich 137. Najmniej zgłoszonych publikacji to jedna (14 osób), a publikacje 20 osób w ogóle nie zostały uwzględnione (były zbyt nisko punktowane). Blisko 17% osób nic nie kontrybuowało.

Najwięcej publikacji zgłoszonych było w najniższych przedziałach, 10-20, 20-40 pkt. Cieszy fakt, że wzrosła względem poprzedniej ewaluacji liczba publikacji w przedziale 100-140. Historycy zatrudnieni na Wydziale przynieśli mniej więcej 60% pkt, co odpowiada udziałowi w liczbie N całego Uniwersytetu. Jeżeli chodzi o historyków zatrudnionych w innych jednostkach, to przynieśli oni niecałe 30% pkt, chociaż ich liczba N to ponad 40% – dane pokazują więc, że historycy afiliowani przy innych jednostkach publikują za mniej punktów. „Średni” pracownik Uniwersytetu przynosi 190 pkt, z czego pracownik Wydziału 220 pkt, a innej jednostki 109 pkt.

Pracownik nie zawsze pracuje 4 lata, nie zawsze na pełen etat, w związku z tym ważniejsza jest liczba N. 1N przyniósł 321 pkt i to jest wynik ewaluacyjny. Średnio 1N na Wydziale to 330 pkt, czyli nieco więcej, natomiast średnio 1N poza Wydziałem Historii to 213 pkt.

Średnio 1N, pracownika spoza Wydziału Historii, przynosi ok. 200 pkt. Możemy prognozować, że w instytucji dobrej 1N przyniesie ok. 300 pkt – wynik Wydziału (330 pkt/1N) plasowałby go w grupie instytucji dobrych. W bardzo dobrej placówce średnio 1N powinien przynieść 400 pkt. Jeżeli liczyć na kategorię A to raczej dzięki kryterium 2., czyli dzięki grantom i punktom, jakie przyniosły.

Ogólny wniosek z kryterium 1. sprowadza się do postulatu zmiany nawyków publikacyjnych – mniej redakcji, więcej monografii, mniej rozdziałów, a więcej artykułów, oczywiście w wydawnictwach z wykazu ministerialnego. Należy także dbać o wypełnianie przysługujących slotów.

Historycy pracujący poza Wydziałem Historii nie są gorszymi historykami. Różnica wynika raczej z błędu na poziomie administracyjno-organizacyjnym, a mianowicie osoby, które zgłosiły prowadzenie badań w dyscyplinie *historia* były często zaskoczone, że oświadczenie łączy się z jakąś odpowiedzialnością, koniecznością wykazania publikacji, że jest to w jakikolwiek sposób istotne. Są osoby, które zgłaszają kilka dyscyplin – w okresie ewaluacyjnym można co dwa lata zmieniać dyscyplinę, więc niektórzy mają ich więcej niż dwie. Byli tacy, którzy zgłaszali trzy dyscypliny, a w żadnej publikacji. Jest to rzecz, którą na poziomie Uniwersytetu trzeba będzie rozwiązać. Opcja zgłaszania, prowadzenia badań naukowych w dwóch dyscyplinach powinna być zarezerwowana tylko dla niezwykle płodnych badaczy.

Kryterium 2., czyli granty. Na całym Uniwersytecie zgłoszono w dyscyplinie *historia* 48 projektów – w poprzedniej ewaluacji było ich 70. Spadek związany jest z tym, co działo się w Narodowym Centrum Nauki i brakami źródeł finansowania. Z 48 projektów prawie 73% z nich jest realizowanych na Wydziale (35). Pozostałe 13 projektów w dyscyplinie *historia* realizowanych jest w jednostkach: Wydział Nauk o Kulturze i Sztuce, Wydział Neofilologii, Wydział „Artes Liberales”, Instytut Ameryki i Europy, Wydział Kultur Azji i Afryki (dawna *orientalistyka*) i Wydział Lingwistyki Stosowanej.

Blisko 90% wykazanych projektów było finansowanych przez instytucje krajowe, a te, które naprawdę się liczą w ewaluacji są finansowane przez źródła zagranicznych (12%).

Otrzymaliśmy blisko 12 tys. pkt, z czego ponad 10 tys. pkt za duże projekty międzynarodowe realizowane na Wydziale. Jeżeli chodzi o punkty na 1N, to na Wydziale średnio przypada 130 pkt, a poza Wydziałem to jest 25 pkt, czyli ponad pięciokrotnie mniej.

Sześć projektów europejskich (typu ERC i MSCA) przynosi wielokrotnie więcej punktów niż 42 pozostałe projekty razem wzięte, a trzy projekty współfinansowane ze źródeł krajowych i zagranicznych przynoszą więcej punktów niż wszystkie 40 projektów NPRH i NCN. Bardziej więc „opłaca się” mieć jeden duży grant europejski niż 100 grantów NCN czy NPRH.

Prognozowany przez SEDN wynik to 87 pkt – to prawie dwukrotność tego, co mieliśmy w poprzedniej ewaluacji, gdzie kryterium 2. sprawiło, że dostaliśmy kategorię A+.

Jesteśmy absolutnymi liderami Uniwersytetu Warszawskiego w kategorii punktów za granty (wynik lepszy od Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki). Dzięki kryterium 2. i punktom za międzynarodowe granty jest szansa na otrzymanie kategorii A.

PRZEWODNICZĄCY dodał, że dobra instytucja z nami konkurująca w kryterium 2. uzyska dwa lub trzy punkty wobec naszych 87.

Zdaniem dziekan ZAWANOWSKIEJ kryterium 3. jest najbardziej subiektywne w ocenie i najtrudniej oszacować jego wynik. Trudno tu o przewidywany wynik, bo zależy on w pełni od oceny eksperckiej. Kryterium wykazywane było w dwóch systemach: w POL-onie wpisywane były opisy, a w STUDNI dowody wpływu. Najważniejsze przy podjęciu decyzji o zgłoszeniu były dowody wpływu, jego zasięg. Jeżeli nie było wpływu liczonego powyżej miliona, to było to odrzucane. Na podstawie ankiety przeprowadzonej przy współpracy z Radą Dyscypliny Naukowej Historia, wytypowano trzy wydarzenia wystawiennicze.

Tytuły opisów brzmią górnolotnie, bo muszą przekonać eksperta o ogromnym wpływie naszych badań. Jest to: *Kształtowanie wizji historii Polski w kontekście dziejów regionu oraz upowszechnianie rzetelnej naukowej wiedzy na ten temat w kraju i zagranicą* (sformułowanie „zagranicą” podkreśla aspekt międzynarodowy, doceniany przez

ekspertów). Wsad do opisu przygotował prof. Michał KOPCZYŃSKI i dotyczy działalności Muzeum Historii Polski (wystawy czasowe).

Drugie działanie to *Upowszechnianie wiedzy o II wojnie światowej i popularyzacja najnowszych wyników badań i propagowanie nowych interpretacji tego konfliktu* (wystawa w Muzeum II Wojny Światowej) – wsad do opisu przygotował prof. Piotr M. MAJEWSKI. Wpływ był zgłoszony w poprzedniej ewaluacji, został wtedy bardzo dobrze oceniony. Teraz przeszedł drobny lifting i uzupełniony został o nowe dane.

Trzeci opis wpływu to również powtórka z poprzedniej ewaluacji, po liftingu i z nowymi danymi. To *Kształtowanie krajowej i międzynarodowej opinii publicznej na temat relacji polsko-żydowskich, upowszechnianie wiedzy na temat historii Żydów w Polsce* – wsad do opisu przygotowała prof. Anna MICHAŁOWSKA-MYCIELSKA (wystawa w Muzeum POLIN).

Dowody wpływu podane w systemie wyglądały następująco: wartość w przypadku Muzeum Historii Polski to liczba odwiedzających wystawy – 98 tysięcy, natomiast liczba osób odwiedzających kanał YouTube to 17,5 miliona. Ponadto nagrody i wyróżnienia, działalność popularyzatorska (w tysiącach) i wzmiankowania medialne.

W przypadku Muzeum II Wojny Światowej skumulowano ponad 2 miliony odwiedzających muzeum (z podziałem na osoby z Polski i z zagranicy). Frekwencja w sieci to 2,5 miliona użytkowników (różne kanały muzealne) oraz wzmiankowania medialne, które są dowodem wspierającym.

Muzeum POLIN miało liczbę odwiedzających bliską pół miliona (też z podziałem na pochodzących z Polski i z zagranicy), natomiast w sieci frekwencję ponad 12 milionów. Ponadto nagrody i wyróżnienia (dwukrotnie nagroda Tripadvisor).

Dziekan ZAWANOWSKA podsumowując swoją prezentację zauważyła, że najlepiej wypadliśmy w kryterium 2., czyli w grantach. Zwróciła przy tym uwagę na absurd ewaluacyjny, a mianowicie fakt, że wynik, jaki mamy w tym kryterium, zawdzięczamy też wielkiemu europejskiemu grantowi Synergy, który przyniósł ponad 8 tys. pkt, a był na Uniwersytecie Warszawskim tylko przez chwilę. Umowa została podpisana 1 lipca, a 10 lipca

podpisano aneks, który przenosił projekt do UMK w Toruniu i nie był on u nas realizowany. Zgodnie z rozporządzeniem liczy się jednak data decyzji i data podpisania umowy, w związku z tym projekt zdobył UW i to pozwoliło nam zgłosić ten grant do ewaluacji.

Jeśli chodzi o kryterium 1. niestety jest dużo do poprawy. Bez punktów wniesionych przez doktorantów z 320 pkt/1N wynik spadłby na 280 pkt/1N, co by plasowało nas w lidze słabych jednostek.

W kryterium 2. Wydział chce cieszyć z dużych projektów międzynarodowych, tu realizowanych, a w kryterium 3. dobrze by było angażować się w działania o długofalowych skutkach. Trzeba wykazywać np. publikacje z początku wieku, które następnie znalazły wyraz w wystawach, gdzie możemy podsumować dane frekwencyjne. Są to działania, w których ewaluowany jest okres ok. 20 lat pracy – od publikacji do zaistnienia wpływu.

Dziedkan ZAWANOWSKA stwierdziła, że w kwestii historyków zatrudnionych poza Wydziałem Historii konieczne jest monitorowanie zgłaszania akcesu do dyscypliny na poziomie centralnym. Na zakończenie ponownie przypomniała, że od lutego obowiązuje wprowadzanie publikacji do Repozytorium Instytucjonalnego UW, a nie do PBN-u, gdzie będą migrowały. Wyraziła przy tym obawę, że część danych zniknie po drodze.

PRZEWODNICZĄCY podziękował dziekan Marzenie ZAWANOWSKIEJ za szczegółowy i analityczny przegląd danych ewaluacyjnych. Poinformował, że wyniki ewaluacji zostaną ogłoszone prawdopodobnie latem, dane są przez Komisję Ewaluacji Nauki oceniane i proces jest w toku. W czerwcu powinny spływać pierwsze informacje.

Wiadomo już, że ewaluacja okresu, który rozpoczął się 1 stycznia będzie odbywać się już zgodnie z innymi regułami, nad którymi ministerstwo wciąż pracuje, więc jeszcze nie są znane. Nie wiadomo więc, czy wnioski wyciągnięte z dotychczasowych osiągnięć lub niedociągnięć będą przekładały się na najbliższy okres ewaluacyjny, który podobno ma być 5-letni.

Prof. Piotr UGNIIEWSKI poprosił o przypomnienie terminu szkolenia na temat repozytorium, chcąc skomentować jego fakt. Po informacji dziekan ZAWANOWSKIEJ o szkoleniu online 16 kwietnia (godz. 10.00-13.15) wyraził – ironizując – swoje niezadowolenie, że musi

poświęcić cztery godziny pracy własnej nad dziełem istotnym dla parametryzacji na szkolenie po to, aby opanować umiejętność wprowadzania publikacji do repozytorium. Zauważył, że wcześniej z niemałym trudem posiadał zdolność wprowadzania danych do PBN-u. Stwierdził, że poświęca się masę czasu na tego typu działania, bo zmienia się system na inny, a wymaga to pracy, która nie jest pracą naukową i nie przynosi punktów dla Wydziału.

Prof. Jarosław CZUBATY zapytał, czy szkolenie to jest szkolenie celowane, czy to jest ogólne szkolenie z wprowadzania danych do repozytorium?

Dziekan ZAWANOWSKA wyjaśniła, że jest to szkolenie zarówno z repozytorium publikacji, jak i danych. Dane badawcze obowiązkowo dla kierowników projektów. Także szkolenie jest adresowane do kierowników projektów i do pozostałych pracowników.

PRZEWODNICZĄCY dodał, że czym innym jest repozytorium danych badawczych, a czym innym jest repozytorium instytucjonalne, które zawiera dane bibliograficzne i docelowo PDF-y artykułów. To szkolenie ma dotyczyć obu – najpierw prawdopodobnie odbędzie się szkolenie dotyczące bibliografii (zamiast PBN), a potem danych badawczych, które jest adresowane tylko do kierowników grantów.

Prof. CZUBATY poprosił o przypomnienie liczby historyków spoza wydziału, którzy kwalifikują się jako N0.

Dziekan ZAWANOWSKA odpowiedziała, że ostatecznie nie mieliśmy ani jednego N0, ale mieliśmy 20% osób, które nic nie kontrybuowało, bo np. napisało jedną recenzję za 5 pkt i ta recenzja nie miała szansy wejść do ewaluacji ze względu na zbyt niską punktację.

Prof. CZUBATY zauważył, że powtórzyła się sytuacja z poprzedniej parametryzacji, z czym zgodziła się dziekan ZAWANOWSKA. Wspomniała przy tej okazji o dyskusji na zjeździe dotyczącym ewaluacji na Uniwersytecie, zorganizowanym przez rektora. Zastanawiano się, czy do obowiązków służbowych należy publikowanie, bo jeśli tak, to nie musimy tego nagradzać, ale w takim razie, jeśli ktoś nie publikuje to nie wywiązuje się z obowiązków służbowych i powinno się z nim rozwiązać umowę o pracę. Natomiast jeżeli traktujemy publikowanie jako naddatek, coś ekstra, to nie rozwiązujemy umowy o pracę z kimś, kto nie

publikuje, ale za to nagradzamy tych, co publikują. Są ogromne nierówności i nie dotyczy to tylko naszej dyscypliny.

Prof. Grzegorz MYŚLIWSKI zapytał, czy nieocenione panie importerki z naszej Biblioteki będą mogły pomóc we wprowadzaniu publikacji do repozytorium uniwersyteckiego. Stwierdził ponadto, że repozytorium jego zdaniem jest jak śmietnik – są tam głównie informacje o pracach magisterskich broniących pod jego kierunkiem i jakieś publikacje, które nie mają z nim nic wspólnego. Spytał też dlaczego nie można zrobić jakiegoś repozytorium prostego, jak np. ORCID, gdzie wpisywanie jest bezproblemowe, w przeciwieństwie do PBN-u.

Prof. MYŚLIWSKI zwrócił uwagę na portal „Ludzie Nauki”, stwierdzając, że jest tam zupełny bałagan z publikacjami – są dwa razy te same publikacje, innych nie ma, nie ma żadnej kolejności chronologicznej. Zapytał, czy ten „potworek” ma znaczenie dla parametryzacji.

Dziekan ZAWANOWSKA wyjaśniła, że portal „Ludzie Nauki” nie ma znaczenia dla ewaluacji. Ewaluacja przeprowadzana była na podstawie danych publikacyjnych z PBN-u, danych grantowych z POLONu i danych wpływu ze STUDNI i z POLONu. Dziekan stwierdziła, że zarządzanie rektora zobowiązuje nas do wprowadzania publikacji do repozytorium. Wyraziła też nadzieję, że powstanie centralna komórka, do której będzie się wysyłać tylko dane najbardziej podstawowe, bibliograficzne, a ona będzie je wprowadzała do repozytorium.

PRZEWODNICZĄCY wyjaśnił, że Repozytorium Instytucjonalne UW zostało stworzone i temu służy, żeby Uniwersytet umieszczał tam teksty naukowe, zarówno te w wolnym dostępie, jak i preprinty, które docelowo mają być widziane przez różne bazy danych. Jeszcze dwa lata temu, kiedy uruchomiono to repozytorium, uznano, że to jest erzac bibliografii Uniwersytetu i były tam tylko opisy bibliograficzne. Natomiast z zarządzania rektora wynika, że wszystkie teksty publikowane musimy w repozytorium umieszczać jako PDF-y. Jeżeli nie mamy praw do tekstu, bo przekazaliśmy prawo wydawcy, to musimy umieszczać tekst ostatni, który wysłaliśmy do redakcji czasopisma. I to leży po stronie każdego z pracowników.

Prof. Grzegorz PAC nawiązał do wielce niepokojącego zjawiska, jakim jest liczba osób bliskich NO. Osób zatrudnionych na stanowiskach naukowo-dydaktycznych lub naukowych, które przez cztery lata opublikowały jedną rzecz. Prof. PAC wyraził uznanie dla pracy wykonanej

przez dziekan ZAWANOWSKĄ i zapytał czy Wydział ma jakąś politykę, aby tej sytuacji w przyszłej ewaluacji po prostu uniknąć.

PRZEWODNICZĄCY przyznał, że jest to ważny problem, który będzie obserwowany. Dziekan ZAWANOWSKA dodała, że to nie jest rola polityki wydziału, tylko rola Komisji Oceny Okresowej, która powinna po prostu oceniać uczciwie. Oczywiście, są sytuacje szczególne, choroby, i tak dalej, kiedy inaczej na to trzeba spojrzeć. To jest rola Komisji Oceny Okresowej, żeby takie osoby wyłapywać i ewentualnie kierować do ponownej oceny np. po roku – czy poprawi się sytuacja, czy będą jakieś publikacje, czy jakaś aktywność naukowa.

DZIEKAN poprosił członków Komisji Oceny Okresowej, aby nie odebrali tej wypowiedzi jako próbę wywierania nacisku i na zakończenie tego punktu porządku obrad przedstawił krótką prezentację zestawienia tendencji publikacyjnych pracowników Wydziału (bez doktorantów) za dwa okresy ewaluacyjne, czyli za 5 lat poprzedniego i 4 lata obecnego, z podziałem na typy i miejsce publikacji.

Pierwsze zestawienie to artykuły w czasopismach wobec rozdziałów w książkach – w pierwszym okresie wyraźnie widoczna jest dominacja rozdziałów w monografiach, w tomach zbiorowych, a w ostatnich latach liczba artykułów w czasopismach stale przewyższa liczbę rozdziałów w książkach zbiorowych. Pokazuje to tendencję, o której mówiła dziekan ZAWANOWSKA.

Drugie zestawienie rozbija te publikacje na czasopisma polskie i zagraniczne oraz rozdziały w książkach polskich i zagranicznych. Widoczny jest wzrost w latach 2021-2024 liczby artykułów w czasopismach zagranicznych – w wielu wypadkach wzrosła liczba publikacji w czasopismach zagranicznych niekoniecznie w związku z większą punktacją dla tych czasopism. Z jednej strony staramy się o punkty, ale też chcemy publikować w miejscach, gdzie będziemy czytani i które będą zwracać uwagę na publikacje, które tam zostają umieszczone. Ta pozytywna tendencja warta jest odnotowania.

Jeśli chodzi o rozdziały w książkach trudno o wnioski ogólne, ale wydaje się, że liczba rozdziałów w polskich pracach zbiorowych ma tendencję spadkową, a liczba rozdziałów w książkach zagranicznych powoli rośnie.

Kolejne zestawienie dotyczy liczby monografii – tu zastanawiający jest rok 2022, który jest tragiczny, bo liczba publikacji jest bardzo mała. Liczba monografii opublikowanych w Polsce oscyluje na poziomie kilkunastu rocznie, natomiast liczba monografii zagranicznych jest wciąż na poziomie kilku tytułów. Oczywiście, publikowanie książki za granicą łączy się z większym wysiłkiem, ale również z większą widocznością. Nie widać na razie wyraźnego wzrostu ich liczby. Inaczej jest w wypadku redakcji książek, w której widać gwałtowne zmniejszenie liczby zredagowanych książek w wydawnictwach polskich, a tendencję wzrostową liczby książek publikowanych za granicą pod redakcją pracowników Wydziału. Jest to informacja optymistyczna.

Ostatni slajd to zestawienie publikacji „Polska *versus* zagranica” – wszystkie działalności naukowe wyrażone publikacjami wydanymi w Polsce wobec publikowanych za granicą. Wydaje się, że widać tendencję umiędzynarodowienia naszych publikacji.

Ostatnie lata pokazują powolny, ale jednak stały wzrost liczby publikacji wydawanych za granicą, choć nie zawsze wpływa to na punkty przynoszone Uniwersytetowi. Efektem tego jednak jest wspomniana na początku obecność w rankingu światowym – nasze publikacje są widziane przez systemy, które oceniają uczelnie i im więcej publikacji w repozytorium się znajdzie, tym bardziej jesteśmy widoczni. To wszystko są mechanizmy połączone.

Ad 8. Wolne wnioski; sprawy różne

Wobec braku zgłaszanych wniosków i spraw PRZEWODNICZĄCY wspomniał o nagrodach dziekana za najwyżej punktowane publikacje, które już przyznano, ale nie było okazji do wręczenia dyplomów. DZIEKAN wręczył dyplom wyróżnionemu jedną z nagród, a obecnemu na posiedzeniu prof. Grzegorzowi PACOWI.

DZIEKAN zapowiedział majowe posiedzenie Rady Wydziału, które będzie istotne ze względu na składane sprawozdanie dziekana za rok 2025, oraz wnioski o zaopiniowanie zatrudnienia. Apelując o frekwencję na przyszłym posiedzeniu, PRZEWODNICZĄCY podziękował zebrany za obecność, dyskusję i głosowania.

Załącznik nr 1
do protokołu z posiedzenia Rady Wydziału Historii
w dniu 8.04.2026 r.

Lista obecności

samodzielni nauczyciele akademicy		obecny/a	nieobecny/a usprawiedliwiony/a	urlop naukowy w dniu posiedzenia	nieobecny/a nieusprawiedliwiony/a
1	prof. dr hab. Agnieszka Bartoszewicz				X
2	dr hab. Katarzyna Błachowska		X		
3	dr hab. Konrad Bobiatyński, prof. ucz.	X			
4	dr hab. Błażej Brzostek, prof. ucz.	X			
5	dr hab. Igor Chabrowski	X			
6	dr hab. Jolanta Choińska-Mika, prof. ucz.		X		
7	prof. dr hab. Jarosław Czuby	X			
8	dr hab. August Grabski			X	
9	dr hab. Marek Andrzej Janicki				X
10	prof. dr hab. Paweł Janiszewski	X			
11	dr hab. Dobrochna Kałwa	X			
12	prof. dr hab. Michał Kopczyński		X		
13	dr hab. Urszula Kosińska, prof. ucz.	X			
14	prof. dr hab. Alicja Kulecka	X			
15	prof. dr hab. Ryszard Kulesza	X			
16	prof. dr hab. Michał Leśniewski	X			
17	dr hab. Piotr Maciej Majewski, prof. ucz.	X			
18	dr hab. Artur Markowski, prof. ucz.		X		
19	dr hab. Anna Michałowska-Mycielska, prof. ucz.	X			
20	dr hab. Olha Morozova, prof. ucz.	X			
21	dr hab. Maciej Mycielski	X			
22	dr hab. Grzegorz Myśliwski, prof. ucz.	X			

23	prof. dr hab. Mirosław Nagielski	X			
24	dr hab. Łukasz Niesiołowski-Spanò, prof. ucz.	X			
25	dr hab. Piotr Okniński				X
26	dr hab. Grzegorz Pac, prof. ucz.	X			
27	dr hab. Marcin Rafał Pauk, prof. ucz.	X			
28	dr hab. Marek Pawełczak, prof. ucz.				X
29	dr hab. Aneta Pieniądz	X			
30	dr hab. Maciej Ptaszyński, prof. ucz.	X			
31	prof. dr hab. Tadeusz Paweł Rutkowski	X			
32	dr hab. Jacek Rzepka, prof. ucz.	X			
33	dr hab. Jolanta Sikorska-Kulesza, prof. ucz.	X			
34	prof. dr hab. Paweł Skibiński	X			
35	dr hab. Krystyna Stebnicka, prof. ucz.	X			
36	dr hab. Marek Stępień	X			
37	dr hab. Grażyna Szelągowska, prof. ucz.		X		
38	prof. dr hab. Piotr Szlanta	X			
39	dr hab. Piotr Ugniewski, prof. ucz.	X			
40	dr hab. Marek Węcowski, prof. ucz.			X	
41	dr hab. Piotr Węcowski, prof. ucz.		X		
42	prof. dr hab. Robert Wiśniewski	X			
43	dr hab. Maciej Wojtyński	X			
44	dr hab. Aleksander Wolicki	X			
45	dr hab. Marcin Zaremba, prof. ucz.	X			
46	dr hab. Marzena Zawadowska, prof. ucz.	X			
47	prof. dr hab. Adam Ziółkowski				X
48	dr hab. Paweł Żmudzki, prof. ucz.			X	
inni nauczyciele akademicy					
49	dr Jan Błachnio	X			
50	dr Julia Doroszewska	X			
51	dr Olga Gaidai				

52	dr Agnieszka Janiak-Jasińska				X
53	dr Piotr Kroll	X			
54	dr Paweł Nowakowski	X			
55	dr Anna Pomierny-Wąsińska	X			
56	dr Jerzy Szafranowski		X		
57	dr Katarzyna Wagner				X
przedstawiciele administracji, obsługi i biblioteki					
58	mgr Aleksandra Gajewska	X			
59	mgr Ulyana Sharpe	X			
60	mgr Sylwia Solawa-Wrzosek				X
61	mgr Ewa Szutkowska		X		
przedstawiciele studentów					
62	Lev Chernenko				X
63	Filip Grzębski				X
64	Marta Gurbała	X			
65	Julia Kosmalska	X			
66	Krystian Kościug	X			
67	Piotr Miotła	X			
68	Matylda Cecylia Pełka	X			
69	Sara Eliza Smargol	X			
70	Mikołaj Świerzyński	X			
przedstawiciele doktorantów					
71	mgr Kacper Pielat				X
72	mgr Aleksandra Szarapanowska	X			
73	mgr Katarzyna Szarla	X			
razem					
stali goście					
I	mgr Agata Ignatowicz-Bocian (dyrektor administracji)		X		

obsługa administracyjna					
I	inż. Michał Przygocki (Ankieter)	X			
II	mgr Marzena Bureczyńska (protokolantka)	X			

Kolejny „cud parametryczny”?

Ewaluacja jakości działalności naukowej za lata
2022–2025:
wyniki, analizy, wnioski

Rada Wydziału Historii, 8 kwietnia 2026

Podziękowania

- Dr hab. **Joanna Golińska-Pilarek** (pełnomocnik Rektora ds. ewaluacji)
- Mgr. **Beata Kryśkiewicz**

- Kryterium I (PBN)
 - Mgr **Katarzyna Wiśniewska** (importerka publikacji)
 - Mgr **Anna Wawrzyńska** (importerka publikacji)
- Kryterium II (POL-ON)
 - Mgr **Ewa Debudaj-Krywult**
- Kryterium III (POL-ON, Studnia)
 - Autorzy „wsadów” do opisów (prof. **Michał Kopczyński**, prof. **Piotr Majewski**, prof. ucz. **Anna Michałowska Mycielska**) oraz pomoc w ankiecie prof. **Piotr Majewski** i doradztwo dr hab. prof. ucz. **Konrad Bobiatyński**
- Oddział śledczy: dr **Anton Saifullayeu** (ściganie pracowników SEW), mgr. **Agata Ignatowicz Bocian** (ściganie pracowników WH), mgr. **Urszula Łasek** (oświadczenia), **pracownicy WH** (dotarcie do „zaginionych” doktorantów)

Ewaluacja 2022–2025

Plan prezentacji

- **Kryterium I (waga 70%):** Poziom naukowy prowadzonej działalności [= **publikacje**] (spodziewany wynik dyscypliny historia na UW: **321,572 pkt**; było: 241,97 pkt = wzrost o ok. 32,9%)
- **Kryterium II (waga 10%):** Efekty finansowe badań naukowych lub prac rozwojowych [= **granty**] (spodziewany wynik dyscypliny historia na UW: **87,15 pkt**; było 37,24 pkt = wzrost o ok. 134%)
- **Kryterium III (waga 20%):** Wpływ działalności naukowej na funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki [= **opisy**] (wynik dyscypliny historia na UW: **?? pkt**; było 93,33 pkt)

W obrębie kryteriów

- Zasady ogólne
- Spodziewane wyniki UW (wg. systemu przeprowadzającego ewaluację: **SEDN**)
- Spodziewane wyniki WH (wg. systemu przeprowadzającego ewaluację: **SEDN**)
- Wnioski

Kryterium I (waga 70%)

Poziom naukowy prowadzonej działalności
(PBN)

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Zasady ogólne:

- **N** – średnia arytmetyczna liczby pracowników zatrudnionych w jednostce, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy (ustaloną na podstawie oświadczeń), w całym okresie podlegającym ewaluacji **≠ faktyczna liczba osób**, które zgłosiły dyscyplinę historia
- **1 pracownik = zgłasza max. 4** „zdarzenia parametryczne” / pozycje bibliograficzne („sloty”)
- **Ocena na podstawie 3N** (czyli 3 x średnia liczby pracowników)
- Ograniczenia:
 - max. 20% 3N to publikacje książkowe (monografie, redakcje, itp.)
 - max. 2 indywidualne „zdarzenia” to publikacje w książkach (rozdziały)
- **Pracownik N0** (brak publikacji z listy) = utrata 3 „slotów” (początek roku 2025 – ok. 25 N0 w dyscyplinie!)
- Pracownik nie złożył oświadczenia = utrata 6 „slotów”

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Informacje ogólne:

Liczba N	Liczba 3N	Sankcje	Maksymalna suma udziałów w publikacjach	Maksymalna suma udziałów w monografiach	Maksymalna suma udziałów osób spoza N	Wymagana liczba opisów wpływu
134,61	403,83	0	403,83	80,77	80,77	3

Historycy UW:

Liczba N: **134,61**; było 113,54 = wzrost o ok. **18,56%**;

Liczba (limit) 3N: **403,83**; było 340,62 [„slotów”]

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Zasady ogólne:

- Książki:
 - Monografie z listy ministerialnej: **120** (1-szy poziom), **300** (2-gi poziom)
 - Monografie nie ujęte na liście: **20**
 - Redakcje tomów z listy ministerialnej: **20** (1-szy poziom), **150** (2-gi poziom)
 - Redakcje tomów nie ujęte na liście: **5**
 - Edycje źródeł: **20** (1-szy poziom), **150** (2-gi poziom)
 - Edycje źródeł w ramach grantu: **120** (1-szy poziom), **300** (2-gi poziom)
 - Przekłady tekstów źródłowych: **20** (1-szy poziom), **150** (2-gi poziom)
 - Przekłady tekstów źródłowych w ramach grantu: **120** (1-szy poziom), **300** (2-gi poziom)
 - Przekłady monografii: **20** (1-szy poziom), **150** (2-gi poziom)
- Artykuły:
 - W czasopismach z listy ministerialnej: **20, 40, 70, 100, 140, 200**
 - W czasopismach ujętych na liście ministerialnej: **5**
 - W książkach: **20** (1-szy poziom), **75** (2-gi poziom)
 - Artykuły recenzyjne: **2,5, 10, 20, 35, 50, 70, 100** (= połowa punktów przyznanych danemu czasopismu)
 - Recenzje: **0**

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane ogólne

Dyscyplina historia na UW: b. duże rozproszenie

Liczba osób w dyscyplinie	Osoby zaliczane do liczby N	Osoby nie zaliczane do liczby N	Osoby oznaczone „nie dotyczy”	Doktoranci	Dwu- i trój-dyscyplinowcy
377	232	10	19	118 (w tym dwóch obecnych pracowników)	70 (58 pracowników i 12 doktorantów)

→ SEDN wykazuje **377 osób w dyscyplinie**, zatrudnionych w **23** jednostkach organizacyjnych UW oraz kształcących się w **2** szkołach doktorskich (**259 pracowników i 118 doktorantów**)

→ W ewaluacji **wzięło udział 284 historyków** zatrudnionych w **21** jednostkach organizacyjnych UW oraz kształcących się w 2 szkołach doktorskich (**227 pracowników** [WH: 119; poza WH: 108] i **57 doktorantów**)

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane ogólne

Największe jednostki organizacyjne UW, w których pracują historycy:

1. **WH** (119 pracowników; **liczba N: 79,4**; 52,42% wszystkich historyków UW; **59% liczby N** w dyscyplinie historia na UW).
 2. **SEW** (29 pracowników; liczba N: 18,91; 12,782% wszystkich historyków UW; 14,05% liczby N w dyscyplinie historia na UW).
 3. **„Artes Liberales”** (13 pracowników; liczba N: 5,5; 5,73% wszystkich historyków UW; 4,09% liczby N w dyscyplinie historia na UW).
- **poza WH**: 108 osób (liczba N: 55,21; 47,58% wszystkich historyków UW; **41% liczby N** w dyscyplinie historia na UW).

W porównaniu z poprzednią ewaluacją:

- wzrosła liczba pracowników biorących udział w ewaluacji: z 173 do 227 osób (**wzrost o ok. 31,2%**);
- wzrosła liczba N: z 113,54 do 134,61 (**wzrost o ok. 18,56%**);
- zwiększyła się liczba doktorantów biorących udział w ewaluacji (z 8 do 57; **wzrost o ok. 612,5%!**)

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne UW

Suma uzyskanych punktów w K1: **43 286 pkt** [było 27 473 pkt; wzrost o 55,9%]

	Liczba N	Liczba uwzględnionych publikacji	Liczba pkt za uwzględnione publikacje w zaokrągleniu	Średnia liczba pkt za uwzględnioną publikację	Mediana pkt za uwzględnioną publikację	Liczba pkt / 1N	Liczba pkt / 1 os.
Ewaluacja 2022–2025	134,61 (wzrost o 18,56%)	412	43 286 (wzrost o 55,9%)	105,07 (wzrost o 32,05%)	100 (wzrost o 33,33%)	321,572 (wzrost o 32,9%)	152,42
Ewaluacja 2017–2021	113,54	349	27 770	79,57	75	241,97	153,42

Ale:

- znacząco niższa punktacja za publikacje w latach 2017–2018 w poprzedniej ewaluacji
 - wzrost liczby N w obecnej ewaluacji
- aktywność badawcza historyków UW oraz liczba ich osiągnięć wykazanych w systemie SEDN nie uległy znaczącym zmianom.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne UW

Dane ilościowe: liczba osiągnięć

Liczba osiągnięć w SEDN	Liczba uwzględnionych publikacji / liczba zgłoszonych publikacji	Średnia liczba publikacji na jeden rok ewaluacyjny (uwzględnione / zgłoszone)	Średnia liczba publikacji na 1N (uwzględnione / zgłoszone)	Średnia liczba publikacji na 1N na jeden rok ewaluacyjny (uwzględnione / zgłoszone)	Liczba uwzględnionych artykułów / liczba zgłoszonych artykułów	Liczba uwzględnionych monografii / liczba zgłoszonych monografii	Liczba uwzględnionych redakcji / liczba zgłoszonych redakcji	Liczba uwzględnionych rozdziałów / liczba zgłoszonych rozdziałów
Ewaluacja 2022–2025	412 / 1522	103 / 380,5	3,06 / 11,30	0,77 / 2,83	282 / 767 68,45% / 50,39%	70 / 112 16,99% / 7,36%	13 / 74 3,15% / 4,86%	47 / 569 11,41% / 37,39%
Ewaluacja 2017–2021	349 / 1433	69,8 / 286,6	3,07 / 12,62	0,61 / 2,52	221 / 527 63,32% / 36,77%	80 / 151 22,92% / 10,54%	11 / 143 3,15% / 9,98%	37 / 612 10,60% / 42,71%

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne UW

Dane ilościowe – liczba osiągnięć:

- Pod względem ilościowym: umiarkowany wzrost (bezwzględna liczba publikacji / 1 rok wzrosła), ale:
- Liczba publikacji / 1N minimalnie zmalała, bo dłuższy (5-cioletni) poprzedni okres ewaluacyjny.
- Liczba publikacji / 1N w jednym roku ewaluacyjnym: niewielki wzrost.

Zmiana struktury publikacyjnej:

- **Większy udział artykułów**, zgłoszonych i uwzględnionych w ewaluacji (68,45% uwzględnionych / 50,39% zgłoszonych w latach 2022–2025 wobec 63,32% uwzględnionych / 36,77% zgłoszonych w latach 2017–2021).
- **Mniejszy udział monografii** (16,99% uwzględnionych / 7,36% zgłoszonych w latach 2022–2025 wobec 22,92% uwzględnionych / 10,54% zgłoszonych w latach 2017–2021).

→ **W KI kluczowe znaczenie ma nie liczba publikacji, lecz liczba jednostkowych udziałów w publikacjach stanowiących podstawę naliczania punktów.**

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne UW

Udziały jednostkowe:

Udziały w ewaluacji	Suma udziałów uwzględnionych / zgłoszonych	Udziały w artykułach uwzględnione / zgłoszone	Udziały w monografiach uwzględnione / zgłoszone	Udziały w redakcjach uwzględnione / zgłoszone	Udziały w rozdziałach uwzględnione / zgłoszone
Ewaluacja 2022-2025	403,78 / 1 440,90	278,62 / 733,77 (69% / 50,92%)	65,16 / 101,5 (16,14% / 7,05%)	13 / 55,97 (3,22% / 3,88%)	47 / 549,57 (11,64% / 38,14%)

→ Z perspektywy ewaluacji „najpotrzebniejsze” są (oczywiście wysoko-punktowane) artykuły i monografie, natomiast historycy UW zgłaszają więcej rozdziałów w monografiach, niż jest następnie uwzględniane w ewaluacji.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne UW

Dane jakościowe: strategie publikacyjne

Rodzaje publikacji	Monografie 300 pkt	Monografie 120 pkt	Udziały w monografiach dające 84,852 pkt	Redakcje 150 pkt	Rozdziały 75 pkt	Artykuły za 200 pkt	Artykuły za 140 pkt	Artykuły za 100 pkt	Artykuły za 70 pkt	Publikacje poniżej 70 pkt
Ewaluacja 2022–2025	9	45	5	13	47	18	33	164	43	34
Ewaluacja 2017–2021	8	62	5	11	29	3	14	70	26	121

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne UW

Dane jakościowe: strategie publikacyjne w porównaniu z poprzednim okresem ewaluacyjnym

- **wzrosła** bezwzględna liczba zgłoszonych, a następnie uwzględnionych w ewaluacji, publikacji o najwyższej lub wysokiej punktacji (monografii za 300 pkt i redakcji za 150 pkt w małym stopniu, a przede wszystkim **rozdziałów za 75 pkt oraz artykułów za 200, 140, 100 i 70 pkt**).
- znacząco **spadła** bezwzględna liczba **monografii za 120 pkt** oraz **publikacji poniżej 70 pkt**).
- w sumie 412 udziałów w publikacjach (z tego 239 z WH = 58,01%)
- średnia liczba pkt za 1 publikacje: 105,06 (z tego 109,92 na WH)
- mediana 100 (również na WH)

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne UW

Wkład osób uwzględnionych w ewaluacji w dorobek publikacyjny dyscypliny

Limit 3N	Ogółem	Liczba osób z udziałami w limicie 3N	Suma udziałów w limicie 3N	Suma punktacji udziałów w limicie 3N
Osoby w liczbie N (bez doktorantów)	227 (z 259 wszystkich)	178 (78,4% [68,73% wszystkich])	349,78	38 061,841
Doktoranci	54 (zgłosiło publikacje, z 118 wszystkich)	30 (55,6% [25,4% wszystkich])	54	5 225
Osoby w ewaluacji	284 (z 377 wszystkich)	208 (73,24% [55,17% wszystkich])	403,7	43 286,841

→ **21,6%** osób w liczbie N nie kontrybuowało **nic** do ewaluacji.

→ Doktoranci przynieśli 5 225 pkt; gdybyśmy od sumy uzyskanych punktów odjęli te przyniesione przez doktorantów ($43\,286,841 - 5\,225 = 38\,061,841$), **wynik dyscypliny historia na UW spadłby z 321,572 pkt / 1N do 282,76 pkt / 1N (!)**

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne UW

Wkład osób uwzględnionych w ewaluacji w dorobek publikacyjny dyscypliny

- Najlepiej publikujące (pod względem liczby przyniesionych punktów) osoby na UW przyniosły:
 - 600 pkt lub powyżej: 6 osób (**2,11%**)
 - 500 pkt lub powyżej: 19 osób (**6,69%**)
 - 400 pkt lub powyżej: 41 osób (**14,44%**)
 - 300 pkt lub powyżej: 67 osób (**23,59%**)
 - poniżej 300 pkt: 217 (**76,41%**)
 - aż **49 osoby przyniosły 0 pkt (21,6% wszystkich historyków UW)**
 - niespełna **¼ osób** biorących udział w ewaluacji (67 z 284 osób; **23,59%** wszystkich historyków UW) **przyniosła aż 76,27%** wszystkich uzyskanych punktów (2 8846,79 pkt).
 - ponad **¾ osób** biorących udział w ewaluacji (217 z 284 osób; **76,41%** wszystkich historyków UW) **przyniosło zaledwie 23,33%** wszystkich uzyskanych punktów (8 975,051 pkt).
- = ogromne nierówności; znaczna liczba „pasażerów na gapę”.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne UW

Osoby, które przyniosły najwięcej punktów na UW (powyżej 500 pkt)

Imię	Nazwisko	Pkt za osiągnięcia ewaluowane
1. XXX	XXX	690
2. Igor Iwo	Chabrowski	655
3. Grzegorz Piotr	Ochała	650
4. Paweł	Nowakowski	630
5. Adam Feliks	Łajtar	625
6. Paweł Ryszard	Janiszewski	620
7. Julia Anna	Doroszevska	590
8. Jerzy Piotr	Kochanowski	569,288
9. Piotr Maciej	Majewski	560
10. Tomasz	Derda	550
11. Jacek	Kordel	540
12. Grzegorz Leszek	Pac	540
13. Robert Krzysztof	Wiśniewski	525
14. Piotr Paweł	Szlanta	520

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne WH

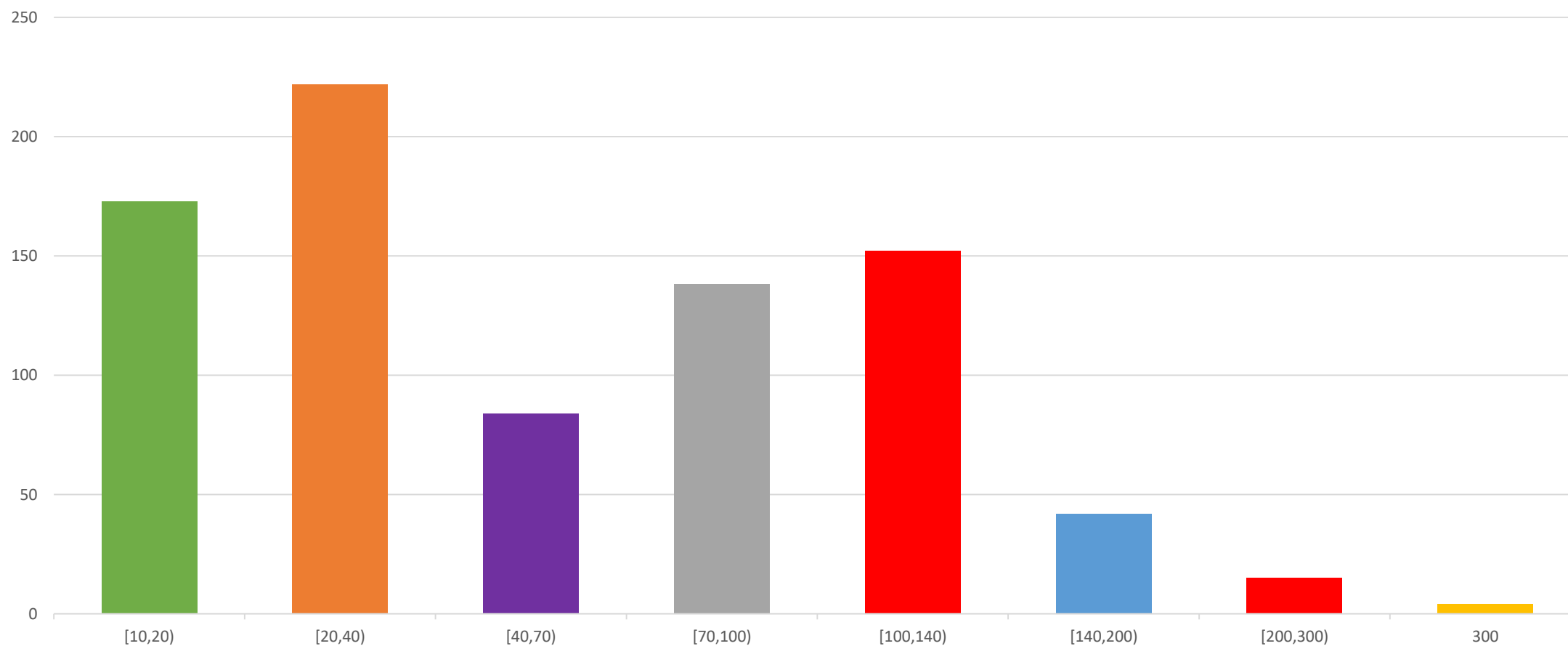
Liczba osiągnięć zgłoszonych/uwzględnionych w przedziałach pkt

najniżej pkt publ. zgłoszone (< 10 pkt): 137				najmniej zgłoszono: 1 publ. (14 osób)			
najwyżej pkt (300 pkt): 4				najwięcej zgłoszono: 32 publ.			
wykazane							
[10,20)	[20,40)	[40,70)	[70,100)	[100,140)	[140,200)	[200,300)	300
173	222	84	138	152	42	15	4
uwzględnione							
[10,20)	[20,40)	[40,70)	[70,100)	[100,140)	[140,200)	[200,300)	300
0	3	17	45	117	38	14	4
najniżej pkt publ. (uwzględniona): 24,752 pkt				najmniej uwzględniono: 0 (20 osób!; 16,81%)			
nawyżej pkt publ. (uwzględniona): 300 pkt				najwięcej uwzględniono: 4			

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne WH

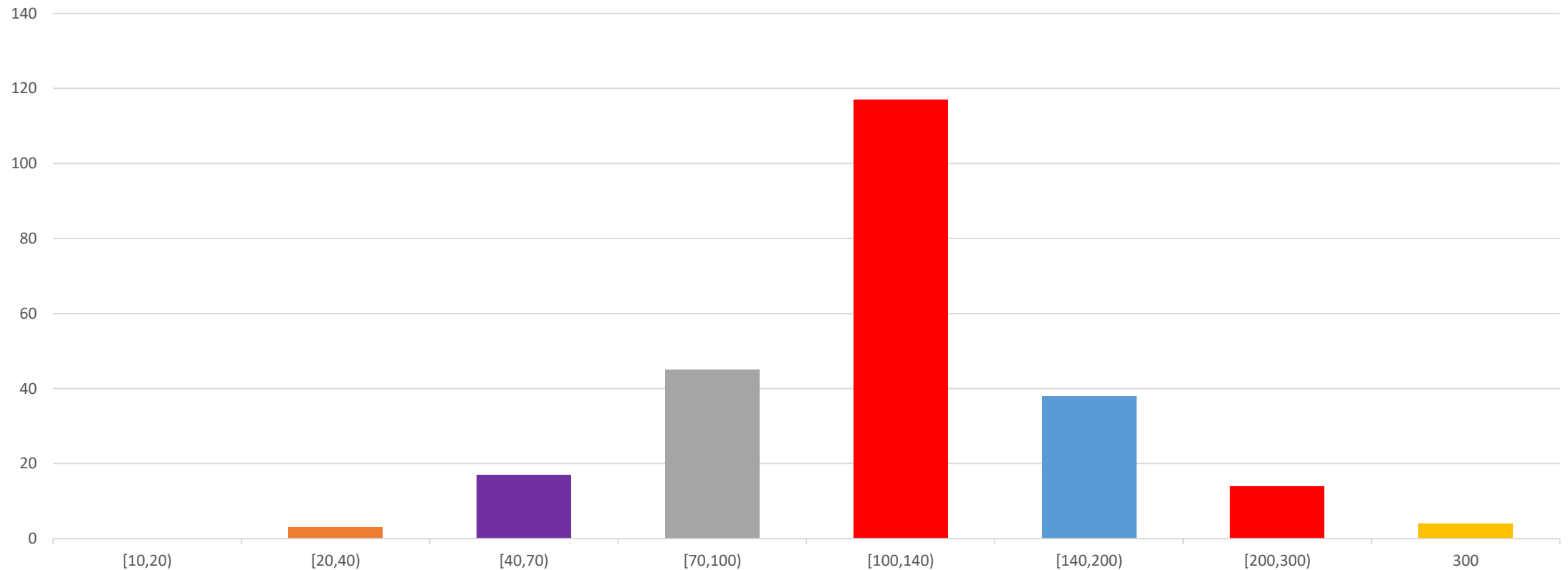
Liczba zgłoszonych osiągnięć w przedziałach punktowych

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne WH

Liczba uwzględnionych osiągnięć w przedziałach punktowych

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne WH i UW

Pracownicy Wydziału Historii na tle UW

- Suma uzyskanych punktów w K1: **43 286 pkt** [było 27 473 pkt; wzrost o 55,9%], z czego:
- WH: **26 272,21 [= 60,69%]**; spoza WH (w tym doktoranci): 17 013,79 [= 39,31%]); spoza WH bez doktorantów (17 013,79 - 5 225) **11 788,79 [= 27,24%]**
- Liczba osób 227 (z czego WH: 119 [= 52,42%]; spoza WH: 108 [= 51,93%])
- ≠ liczba N **134,61** (z czego WH: **79,4 [= 59%]**; spoza WH: **55,21 [= 41%]**)

= średnio pracownik UW (227): **190,96 pkt**

średnio 1N na UW (134,61): **321,57 pkt**

= średnio pracownik WH (119): **220,77 pkt**

średnio 1N na WH (68,67): **330,88 pkt**

= średnio pracownik spoza WH (94): **109,16 pkt**

średnio 1N poza WH (44,87): **213,53 pkt**

→ osoby spoza WH (zarówno wg faktycznej liczby, jak wg liczby N) zaniżają wynik parametryczny.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Dane statystyczne WH

Wypełnienie przysługujących slotów

- **[100%] – 53 os. (44,54%)**
- [75-100%) – 12 os. (10,08%)
- [50-75%) – 15 os. (12,61%)
- [25-50%) – 19 os. (15,97%)
- **[0] – 20 os. (16,81%)**

- mniej niż połowa pracowników WH wypełniła przysługujące im 4 sloty
- 54,62% pracowników WH wypełniła co najmniej 3 sloty
- 16,81% nie kontrybuowało nic do ewaluacji

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Prognozy a fakty

- **Prognoza:** Instytucja słaba – średnio każdy pracownik (1N) przynosi ok **200 pkt**
- **Fakt:** Średnio pracownik spoza WH: 109,16 pkt; 213,53/1N

- **Prognoza:** Instytucja dobra – średnio każdy pracownik (1N) przynosi ok **300 pkt**
- **Fakt:** Średnio pracownik WH: 220,77 pkt; 330,88/1N

- **Prognoza:** Instytucja bardzo dobra – średnio każdy pracownik (1N) przynosi ok **400 pkt**
- **Fakt:** nie mamy takiej średniej

= **średnio pracownik UW: 190,96 pkt; 321,57/1N**, czyli pod względem publikacji jesteśmy między instytucją słabą a dobrą, i to uwzględniając publikacje doktorantów ☹...

= **Historycy spoza WH zaniżają wynik parametryczny (brak kontroli, wydziały bez dyscypliny, brak świadomości konsekwencji ewaluacyjnych, dwu-dyscyplinowcy)**

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium I

Wnioski ogólne: Możliwe kierunki poprawy wyniku parametrycznego:

- **Zmiana zwyczajów publikacyjnych:**

- Mniej redakcji i rozdziałów

- **Zważanie na punkty:**

- Więcej książek w wydawnictwach z 2-iego poziomu
- Więcej artykułów w wysoko punktowanych czasopismach (powyżej 100 pkt)

- **Dbłość o wypełnianie przysługujących slotów (!):**

- Zgłaszać co najmniej 3 publikacje ≥ 70 pkt (w sumie min. 210-300 pkt); inaczej nie będą one wybrane

= Wyrównać istniejące nierówności w obrębie WH i UW (np. przez rozwiązanie problemu dwu-dyscyplinowców)

Kryterium II (waga 10%)

Efekty finansowe badań naukowych lub prac
rozwojowych
(Pol-on)

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Zasady ogólne:

Przyznaje się 1 pkt za:

- 50 000 zł sumy środków finansowych przyznanych w okresie objętym ewaluacją na realizację projektów **realizowanych samodzielnie** przez ewaluowany podmiot albo projektów realizowanych przez grupę podmiotów, **której liderem jest albo był ewaluowany podmiot** albo inny podmiot należący do systemu szkolnictwa wyższego i nauki;
- 25 000 zł sumy środków finansowych przyznanych w okresie objętym ewaluacją na realizację projektów realizowanych **przez grupę podmiotów, do której należy ewaluowany podmiot [= konsorcja]**, której liderem jest albo był podmiot nienależący do systemu szkolnictwa wyższego i nauki;
- 10 000 zł sumy przychodów osiągniętych w okresie objętym ewaluacją **przez ewaluowany podmiot albo inny podmiot utworzony przez niego w celu komercjalizacji wyników badań naukowych lub prac rozwojowych [= projekty wdrożeniowe]** prowadzonych w ewaluowanym podmiocie lub know-how związanego z tymi wynikami, ale nie więcej niż 10-krotność liczby N.

Dane: Liczba osób, które zadeklarowały dyscyplinę historia na UW – **227 pracowników i 57 doktorantów** (wzięło udział w ewaluacji) / 261 pracowników i 118 doktorantów (w dyscyplinie), z czego:

- WH – **119** (= 52,42% [było 48,06 %])
- poza WH – **108** (= 47,58% [było 51,93%])

≠ liczba N – **134,61** [było **113,54**], z czego:

- WH – **79,4** (= 58,98% [było 60,48%])
- poza WH – **55,21** (= 41,02% [było 39,51%])

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Dane ilościowe: liczba projektów

Kryterium II	Liczba wykazanych osiągnięć ogółem	Liczba projektów naukowych	Liczba usług badawczych	Inne (stypendia min.)	Finansowanie krajowe	Finansowanie zagraniczne	Współfinansowanie krajowe i zagraniczne
Ewaluacja 2022–2025	52	48	1	3	39	6	3
Ewaluacja 2017–2021	70	70	0	0	61	6	3

Afiliacja kierowników – wyniki WH na tle UW: Liczba projektów naukowych (bez 1 x PNFN, 2 x młodych wybitnych)

Liczba projektów ogólnie

- Ogólnie **48** projektów [było 70] i 1 działalność usługowa [było 0]:
- WH – **35** projekty (= **72,92%** [było 61,42%])
- Poza WH – **13** projektów (= 27,08% [było 38,57%])

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Dane ilościowe: afiliacja kierowników – wyniki na tle UW (cd):

Kierownicy projektów afiliowani w 7 z 21 jednostek organizacyjnych UW:

- Wydział Historii (35),
- Wydział Nauk o Kulturze i Sztuce (5),
- Wydział Neofilologii (3),
- Wydział „Artes Liberales” (2),
- Instytut Ameryk i Europy (1),
- Wydział Kultur Azji i Afryki (dawny Wydział Orientalistyczny; 1),
- Wydział Lingwistyki Stosowanej (1).

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Dane ilościowe: afiliacja kierowników – wyniki na tle UW (cd):

Liczba projektów na pracownika:

- Ogólnie przypada **0,21** projektu na pracownika (48 projektów:227 os. = 0,21 [było 0,38], czyli średnio co 5 pracownik ma projekt), z czego:
- Na WH przypada **0,29** projektu na pracownika (35 projekty:119 osób = 0,29 [było 0,49], czyli średnio co 3-4 pracownik ma projekt)
- Poza WH przypada **0,12** projektu na pracownika (13 projekty:108 osób = 0,12 [było 0,28], czyli średnio co 8-9 pracownik ma projekt)

Liczba projektów na liczbę N:

- Ogólnie przypada **0,36** projektu na 1N (48 projektów: 134,61 N = 0,36 [było 0,61])
- Na WH przypada **0,44** projektu na 1N (35 projekty:79,4 N = 0,44 [było 0,62])
- Poza WH przypada **0,23** projektu na 1N (13 projekty:55,21 N = 0,23 [było 0,60])

= spadek liczby projektów

= pracownicy spoza WH „zanizają” wynik ewaluacji

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Dane ilościowe: źródła finansowania

Liczba projektów w ewaluacji	Liczba projektów	Liczba projektów NCN	Liczba projektów NPRH	Liczba projektów Weave Unisono	Liczba projektów PNFN	Liczba projektów zagranicznych (ERC)
Osoby w liczbie N	39	14	16	1	2	6
Doktoranci	10	10	0	0	0	0
Osoby w ewaluacji	49	24	16	1	2	6

- **Blisko 90%** (dokładnie 87,75% [było 91,43%]) wszystkich projektów było finansowane przez **instytucje krajowe** lub współfinansowanych przez instytucje krajowe i zagraniczne;
- Tylko **12,25%** [było 8,57%] liczby wszystkich projektów było finansowane przez **instytucje zagraniczne**.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Dane jakościowe: punktacja projektów

Punktacja projektów w ewaluacji	Punktacja wszystkich projektów	Punktacja projektów krajowych	Punktacja projektów NCN	Punktacja projektów NPRH	Punktacja projektów współfinansowanych przez instytucje krajowe i zagraniczne PN FN	Punktacja projektów zagranicznych
Osoby w liczbie N	11 680,09 (99,57%)	952,21 (8,12%)	555,57 (4,74%)	396,64 (3,38%)	217,26 (1,85%)	10 207,23 (87,01%)
Doktoranci	50,97 (0,43%)	50,97 (0,43%)	50,97 (0,43%)	0	0	0
Osoby w ewaluacji	11 731,06 (100%)	1 003,18 (8,55%)	606,54 (5,17%)	396,64 (3,38%)	217,26 (1,85%)	10 207,23 (87,01%)

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Dane jakościowe: punktacja projektów

Ogólnie uzyskano **11 731,06** pkt:

- Na tę wartość składa się przede wszystkim punktacja projektów finansowanych przez instytucje zagraniczne (ERC: 1 grant Starting i 1 grant Synergy, w sumie **9 163,8 pkt** oraz 4 granty typu Marie Skłodowska-Curie Actions Postdoctoral Fellowships [MSCA PF], w sumie **1 043,43 pkt**). Razem wszystkie te projekty przyniosły **10 207,23 pkt**, co stanowi 87,01% wszystkich uzyskanych punktów.
- Następne pod względem liczby uzyskanych punktów były projekty naukowe finansowane przez instytucje krajowe, które łącznie przyniosły **1 003,18 pkt**, co stanowi zaledwie 8,55% wszystkich uzyskanych punktów, z czego granty NCN uzyskały **606,54 pkt** (5,17%), a **NPRH 396,64 pkt** (3,38%).
- Najmniejszy udział mają projekty naukowe współfinansowane przez instytucje krajowe i zagraniczne (1 WEAVE-UNISONO i 2 PNFN) uzyskały **217,26 pkt** (1,85%).

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Dane jakościowe: Punktacja projektów – wyniki na tle UW:

Liczba punktów:

- Ogólnie **11 731,06 pkt** [było 4 228,755 pkt], z czego:
- WH – **10 316,73 pkt = 87,95%** wszystkich pkt [było 2 537,235 pkt = ok 60%]
- Poza WH – **1 414,33 pkt = 12,05%** [było 1 691,52 pkt = ok 40%]

Pod względem liczby uzyskanych punktów są to w kolejności:

- Wydział Historii (10 316,73 pkt),
- Wydział Neofilologii (692,25 pkt),
- Wydział Kultur Azji i Afryki (dawny Wydział Orientalistyczny; 200,46 pkt),
- Wydział Nauk o Kulturze i Sztuce (85,575 pkt),
- Wydział „Artes Liberales” (83,4 pkt),
- Instytut Ameryk i Europy (35,17 pkt),
- Wydział Lingwistyki Stosowanej (14,09 pkt).

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Dane jakościowe: Punktacja projektów – wyniki na tle UW: Liczba punktów

Liczba punktów ogólnie:

- Ogólnie **11 731,06 pkt** [było 4228,755 pkt], z czego:
- WH – **10 316,73 pkt = 87,95%** wszystkich pkt [było 2537,235 pkt = ok 60%]
- Poza WH – **1 414,33 pkt = 12,05%** [było 1691,52 pkt = ok 40%]

Liczba punktów na pracownika:

- Ogólnie przypada **51,70 pkt** na pracownika (11 731,06 pkt:227 osób = 51,70 pkt [było 23,36]), z czego:
- Na WH przypada **86,69 pkt** na pracownika (10 316,73 pkt:119 osób = 86,69 pkt [było: 29,16])
- Poza WH przypada **13,10 pkt** na pracownika (1 414,33 pkt:108 osób = 13,10 pkt [było 18,58])

Liczba projektów na liczbę N:

- Ogólnie przypada **87,16 pkt** na 1N (11 731,06 pkt: 134,61 N = 87,16 pkt [było 37,24 pkt])
 - Na WH przypada **130 pkt** na 1N (10 316,73 pkt:79,4 N = 130 pkt [było 36,94 pkt])
 - Poza WH przypada **25,62 pkt** na 1N (1 414,33 pkt:55,21 N = 25,62 pkt [było 37,69 pkt])
- = na WH przypada więcej punktów na pracownika i na 1 N niż poza WH**

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Zgłoszono 49 projektów, 11 731,06 pkt [było 43 projekty, 2537,24 pkt]

Rodzaj projektu	Liczba projektów	Średnia pkt na projekt
NCN	24	25,27 [było 20,28]
NPRH	16	24,79 [było 9,45]
Współfinansowane (Weave Unisono, PNFN)	3	72,42 [było 73,85 (NCN NAWA), 362,07 (Grieg)]
ERC	6	1 701,20 [było 1391,1]
suma	49	239,40 [było 59]

- **6** projektów typu ERC przynoszą wielokrotnie więcej punktów (10 207,23 pkt), niż wszystkie **43** pozostałe projekty razem, w tym te współfinansowane (1 523,83 pkt) = **87,01% wszystkich punktów** [było 2 851,13 = 67,42 % wszystkich punktów]
- 3 projekty współfinansowane przynoszą więcej punktów (72,42 pkt) niż wszystkie 40 projektów NCN i NPRH razem (50,06 pkt)

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium II

Wnioski i prognozy:

Prognozowany wynik: **87,15 pkt** (11 731,06: 134,61N)

Skoro:

- Projekty **NPRH** średnio przynoszą **24,79 pkt**
 - Projekty **NCN** średnio przynoszą **25,27 pkt**
 - Projekty **ERC** średnio przynoszą **1 701,20 pkt**
- **Bez projektów ERC** UW miałyby 1 523,83 pkt (zamiast 11 731,06): 134,61N = **11,32 (zamiast 87,15)**, czyli niemal **ośmiokrotnie gorszy wynik/nizszą ocenę w ewaluacji (7,70)**
- dzięki projektom ERC mamy szansę na kategorię „A” (podobnie jak w poprzedniej ewaluacji)
- = potrzebujemy więcej dużych międzynarodowych projektów typu ERC
- = potrzebujemy zaktywizować historyków spoza WH lub zmniejszyć ich liczbę

Kryterium III (waga 20%)

Wpływ działalności naukowej na funkcjonowanie
społeczeństwa i gospodarki
(Pol-on, Studnia)

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium III

Zasady ogólne:

- 2 opisy (w j. pol. i w języku angl.) dla podmiotów o liczbie N do 100
- 3 opisy (w j. pol. i w języku angl.) dla podmiotów o liczbie N 101-200 (dyscyplina historia na UW)
- 4 opisy (w j. pol. i w języku angl.) dla podmiotów o liczbie N 201-300
- 5 opisów (w j. pol. i w języku angl.) dla podmiotów o liczbie N ponad 300

Dodatkowe 2 opisy wpływu (w j. pol. i w języku angl.) dla HST

Punktacja (zasięg i znaczenie) w poprzedniej ewaluacji:

- **100 pkt** – globalny zasięg i znaczenie wpływu [obecnie nacisk na całościowe oddziaływanie],
- **70 pkt** – regionalny zasięg i znaczenie wpływu,
- **50 pkt** – lokalny zasięg i znaczenie wpływu,
- **20 pkt** – niewielki zasięg i znaczenie wpływu,
- **0 pkt** – brak znaczenia lub brak udowodnionego związku między działalnością naukową a wpływem.

= max. 100 pkt

Dodatkowe **20 pkt za interdyscyplinarny** charakter = **maksymalnie do zdobycie 120 pkt**

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium III

Szczegóły punktacji w KIII, w ewaluacji za lata 2022–2025:

zasięg wpływu	znaczenie wpływu
>40 - 50 pkt – w przypadku wpływu o międzynarodowym zasięgu	> 37 - 50 pkt – w przypadku wpływu o przełomowym znaczeniu
30,5 - 40 pkt – w przypadku wpływu o krajowym zasięgu	
20,5-30 pkt - 30 pkt – w przypadku wpływu o regionalnym zasięgu	25-37 pkt – w przypadku wpływu o istotnym znaczeniu
10 - 20 pkt – w przypadku wpływu o lokalnym zasięgu	12,5-24,5 - 10 pkt – w przypadku wpływu o ograniczonym znaczeniu
<10 - 0 pkt – w przypadku wpływu o marginalnym zasięgu albo bez związku z wynikami badań naukowych	<12 - 0 pkt – w przypadku wpływu o marginalnym zasięgu albo bez związku z wynikami badań naukowych

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium III

Opisy (zamieszczane w Pol-on; „dowody wpływu” w Studnia):

1. Kształtowanie wizji historii Polski w kontekście dziejów regionu oraz upowszechnianie rzetelnej naukowej wiedzy na ten temat w kraju i za granicą [**wystawy czasowe w Muzeum Historii Polski**] (prof. Michał Kopczyński)
2. Upowszechnianie wiedzy o II wojnie światowej, popularyzacja najnowszych wyników badań i propagowanie nowych interpretacji tego konfliktu [**wystawa w Muzeum II Wojny Światowej**] (prof. ucz. Piotr Majewski)
3. Upowszechnianie wiedzy o II wojnie światowej, popularyzacja najnowszych wyników badań i propagowanie nowych interpretacji tego konfliktu [**wystawa w Muzeum Polin**] (prof. ucz. Anna Michałowska-Mycielska)

= wszystkie opisy wynik pracy pracowników WH (mimo ankiety przeprowadzonej za pośrednictwem RDN)!

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium III

Kształtowanie wizji historii Polski w kontekście dziejów regionu oraz upowszechnianie rzetelnej naukowej wiedzy na ten temat w kraju i za granicą

Punktacja: ?

Skrócony opis: Muzeum Historii Polski kształtuje krajową i międzynarodową opinię o dziejach Polski i upowszechnia rzetelną wiedzę na ten temat dzięki ścisłej współpracy ze środowiskiem naukowym historyków w zakresie przygotowywania wystaw (stałej i czasowych) oraz działań popularyzujących wyniki badań (publikacje w jęz. polskim i obcych, konferencje, podcast). Choć działalność muzeum trwa od 2006 r., jej skala i zasięg znacząco wzrosły wraz z pozyskaniem siedziby w Cytadeli Warszawskiej (2023), co umożliwiło zwiększenie liczby odbiorców poprzez rozwinięcie programów edukacyjnych, badawczych i wystawienniczych. Istotny wkład w zapewnienie wysokiej jakości merytorycznej realizowanych działań mają badacze z Wydziału Historii UW, uczestniczący w pracach koncepcyjnych, konsultacjach eksperckich oraz przygotowaniu treści wystaw, działań edukacyjnych, publikacji i podcastów, co wzmacnia wpływ MHP na społeczne rozumienie historii. Ze względu na liczne obszary oddziaływania wpływ ten ma zasięg kompleksowy.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium III

Kształtowanie wizji historii Polski w kontekście dziejów regionu oraz upowszechnianie rzetelnej naukowej wiedzy na ten temat w kraju i za granicą

Dowody wpływu:

1. Wartość skumulowana wszystkich odwiedzających wszystkie wystawy czasowe (bez plenerowych) w latach ewaluacyjnych 2022–2025: **98 598**.
2. Liczba osób odwiedzających kanał Youtube MHP (w tym podcasty) w okresie 01.01.2022 – 01.12.2025: **17,5 mln**.
3. Nagrody i wyróżnienia. W 2025 MHP otrzymało **wyróżnienie w konkursie Sybilla** za podcasty „Otwórz się na historię” oraz nagrodę Podcast roku 2025 w kategorii instytucja zlecająca podcast.
4. Krajowa i międzynarodowa działalność popularyzatorska. Nakłady książek wydanych przez MHP: **wyd. pol. 2000 egz., wyd. ang. 1000 egz.; wyd. pol. 2200 egz., wyd. ang. 400 egz., wyd. ukr. 400 egz., wyd. lit. 750 + 600 egz. (dodruk)**. Recovering Forgotten History – warsztaty dla zagranicznych wydawców i autorów monografii naukowych poświęconych historii Polski. Wartość skumulowana recenzowanych publikacji, recenzentów polskich, uczestniczących wydawnictw w latach ewaluacyjnych 2022–2025: **26 książek, 65 recenzentów, 15 wydawnictw**.
5. Wzmiankowanie mediowe – dowód wspierający. Liczba publikacji w Google Scholar z odniesieniami do hasła „Polish History Museum”: **273**; Liczba publikacji w Google Scholar z odniesieniami do hasła „Muzeum Historii Polski”: **3 060**.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium III

Upowszechnianie wiedzy o II wojnie światowej, popularyzacja najnowszych wyników badań i propagowanie nowych interpretacji tego konfliktu

Punktacja: ?

Skrócony opis: Badania nad genezą II wojny światowej i jej przebiegiem pozwoliły opracować nowatorską koncepcję Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, przede wszystkim uwzględniającą najnowszą wiedzę na temat tego konfliktu, ale także w sposób całościowy ujmującą wszelkie jego aspekty. Koncepcja ta została rozwinięta w formie szczegółowego scenariusza i projektów technicznych ekspozycji, po czym została wdrożona w życie jako nowoczesna wystawa narracyjna o powierzchni ok. 6000 m kw. Od momentu oddania do użytku w marcu 2017 r. jest ona jedyną ekspozycją na świecie, która kompleksowo przedstawia dzieje II wojny światowej – tło polityczne, wydarzenia militarne, zbrodnie wojenne i Holokaust, historia społeczna, życie codzienne ludności cywilnej i żołnierzy – ze szczególnym uwzględnieniem doświadczeń Polski i innych krajów Europy Środkowo-Wschodniej. W rezultacie wdrożenia opracowanej koncepcji wystawy, Muzeum wywiera ogromny wpływ na zmianę myślenia o II wojnie światowej.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium III

Upowszechnianie wiedzy o II wojnie światowej, popularyzacja najnowszych wyników badań i propagowanie nowych interpretacji tego konfliktu

Dowody wpływu:

1. Skumulowana liczba osób odwiedzających Muzeum w latach 2022–2025: **2 116 316**. Zarówno bezwzględna, jak średnia liczba osób odwiedzająca wystawę na 1 rok wzrosła w stosunku do lat poprzedzających ewaluację o 35,45%.
2. Frekwencja osób z Polski na wystawie. Skumulowana liczba osób z Polski odwiedzających Muzeum w latach 2022–2025 – **1 464 724,49**. Zarówno bezwzględna, jak średnia liczba osób odwiedzająca wystawę na 1 rok wzrosła w stosunku do lat poprzedzających ewaluację o 34,2%.
3. Frekwencja cudzoziemców na wystawie. Skumulowana liczba osób z zagranicy odwiedzających Muzeum w latach 2022–2025 – **181 390,51**. Zarówno bezwzględna, jak średnia liczba odwiedzających z zagranicy na 1 rok wzrosła w stosunku do lat poprzedzających ewaluację o 37,22%.
4. Statystyka frekwencji w sieci. Liczba odbiorców strony internetowej Muzeum w okresie 01.04.2023 r. – 26.11.2025 r.: **2 646 584**; Liczba użytkowników z Polski: 2 158 316 (81,57%); Pozostałe kraje 488 268 (18,43%).
5. Wzmiankowanie mediowe – dowód wspierający Liczba publikacji w Google Scholar z odniesieniami do hasła „Museum of the Second World War”: **1 190** Liczba publikacji w Google Scholar z odniesieniami do hasła „Muzeum II Wojny Światowej”: **1 310**.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium III

Kształtowanie krajowej i międzynarodowej opinii publicznej na temat relacji polsko-żydowskich, upowszechnianie wiedzy na temat historii Żydów w Polsce

Punktacja: ?

Skrócony opis: Badania prowadzone na Uniwersytecie Warszawskim nad historią i kulturą Żydów w Polsce pozwoliły na stworzenie w Muzeum Historii Żydów Polskich Polin w Warszawie nowoczesnej ekspozycji muzealnej, odzwierciedlającej najnowsze ustalenia naukowe. Narracja muzealna kształtowała i nadal kształtuje wiedzę o historii polskich Żydów i wywiera olbrzymi wpływ na formowanie opinii i poglądów zwiedzających, wśród których są zarówno Polacy, jak cudzoziemcy (przede wszystkim z Izraela, co przyczynia się do rozwoju pozytywnych relacji polsko-żydowskich i poprawy wizerunku Polski w Izraelu, jako kraju, w którym przez wieki kwitła kultura żydowska, a nie tylko miejsca Zagłady). Ekspozycja uświadamia zwiedzającym, jak ważną rolę odgrywali Żydzi w dziejach Polski, jak różnorodne i złożone były czynniki kształtujące wzajemne relacje Polaków i Żydów, a także jak specyficzna i bogata była materialna i intelektualna kultura polskich Żydów.

Ewaluacja 2022–2025: Kryterium III

Kształtowanie krajowej i międzynarodowej opinii publicznej na temat relacji polsko-żydowskich, upowszechnianie wiedzy na temat historii Żydów w Polsce

Dowody wpływu:

1. Skumulowana liczba osób z Polski odwiedzających Muzeum Polin w latach 2022–2025: **473 894**.
2. Skumulowana liczba osób z zagranicy odwiedzających Muzeum Polin w latach 2022–2025: **271 122**.
3. Skumulowana liczba osób odwiedzających Muzeum Polin, o których nie wiadomo skąd pochodzili („nieoznaczeni”) w latach 2022–2025: **153 599**.
4. Nagrody i międzynarodowe wyróżnienia: nagrody Tripadvisor Travelers’ Choice Awards 2024 i Tripadvisor Travelers’ Choice Awards 2025, które dotyczą całego muzeum, są wyróżnieniami o zasięgu międzynarodowym i świadczą o dużej popularności, a dzięki temu i znaczeniu Muzeum Polin na arenie europejskiej.
5. Statystyka frekwencji w sieci. Skumulowana liczba wejść na strony internetowe za lata 2023–2025: **12 145 301** sesji / wyświetleń.

Ewaluacja 2022–2025: Wnioski

- Relatywnie **najlepiej** wypadliśmy w KII (granty; waga 10%), a **najgorzej** (mimo wkładu doktorantów!) wypadniemy w KI (publikacje; waga 70%) = ponownie mamy szansę na „cud parametryczny”.
- **KI**: potrzeba mniej rozdziałów i redakcji, a więcej wysoko punktowanych monografii (II poziom) i artykułów (powyżej 100) – pozytywna tendencja już istnieje + wypełnianie slotów
- **KII**: potrzeba **dużych projektów międzynarodowych** typu ERC
- Ogólnie wnioski z KI i II – **nie duża liczba, a więcej wysoko punktowanych „zdarzeń parametrycznych”** (publikacji i projektów) + **wypełnianie slotów**
- W KIII – konieczne zaangażowanie w długofalowe działania o dużym wpływie (dowody), zasięgu międzynarodowym i interdyscyplinarnym charakterze
- Historycy spoza WH zaniżają wynik ewaluacyjny UW w dyscyplinie historia pod względem liczby publikacji i grantów, a także punktów za publikacje i granty = **konieczność wypracowania metod oddziaływania na historyków spoza WH i poprawę ich wyników**
- Większa świadomość tego, z czym łączy się oświadczenie dyscypliny, **mniej wielodyscyplinowców, mniejsze rozproszenie dyscypliny**

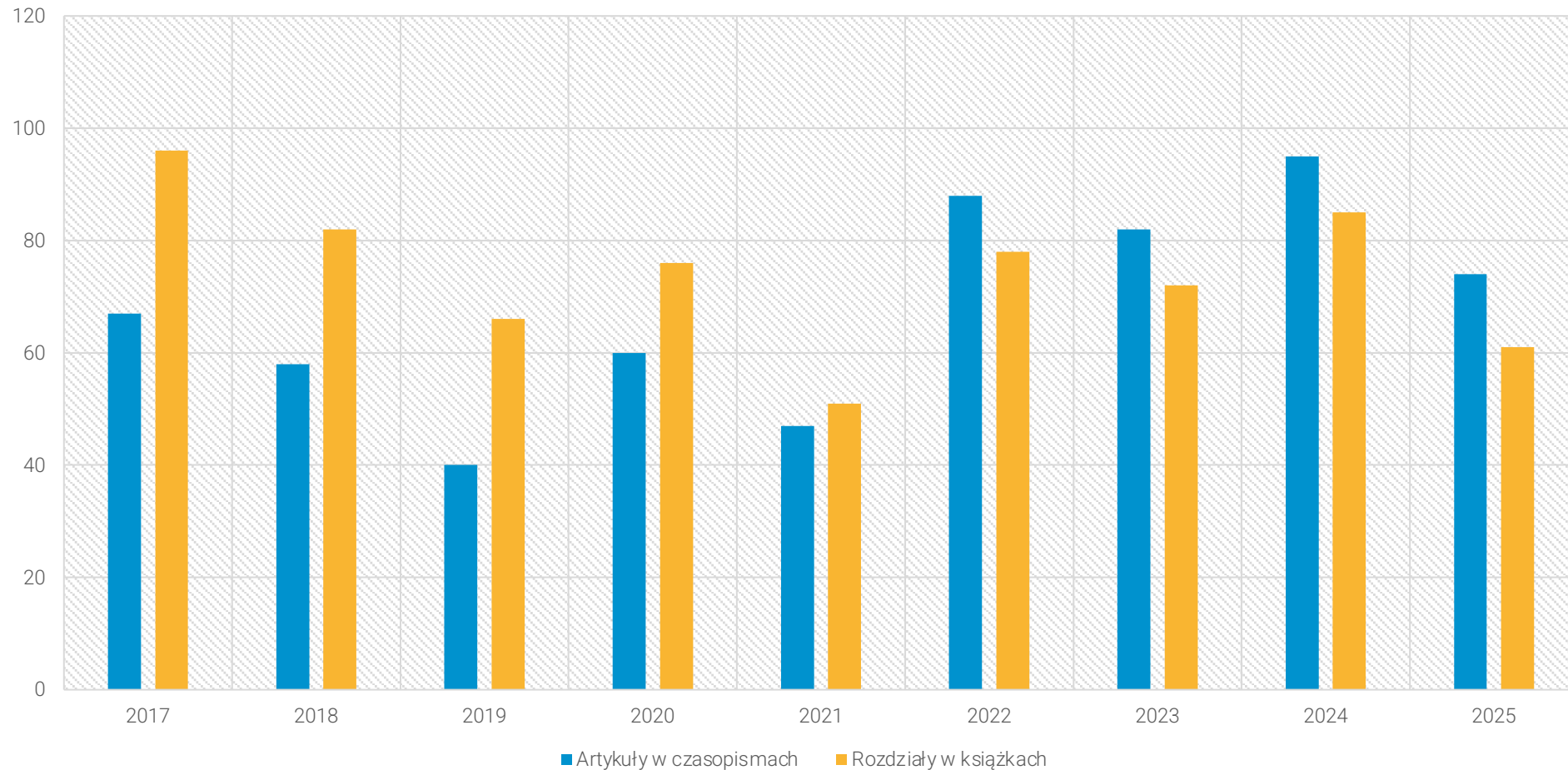
Ewaluacja 2022–2025: Lekcja na przyszłość

Nawet jeśli otrzymamy kategorię A, ciesząc się z wyniku należy pamiętać, że nasz sukces to **kolos na glinianych nogach** – konieczna praca nad poprawą wyników

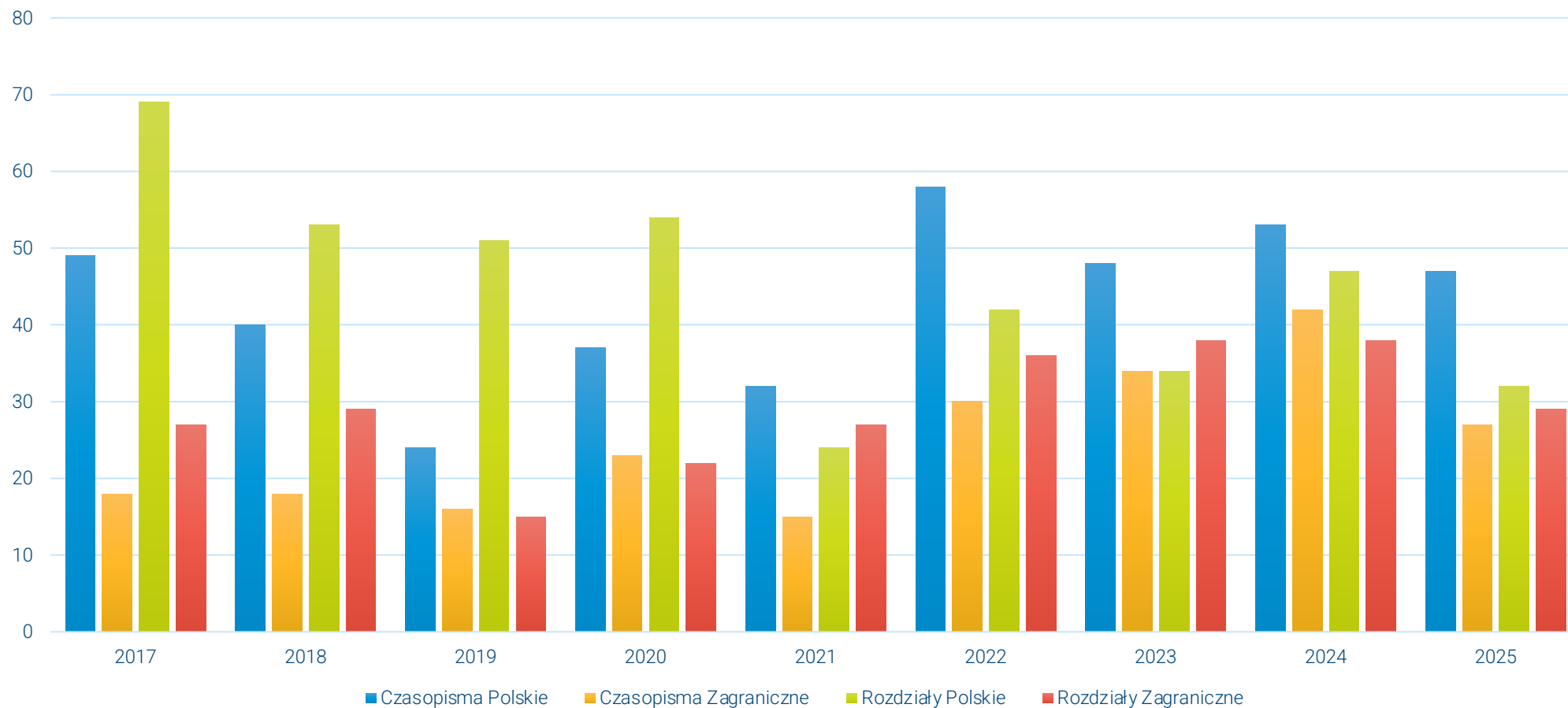
Trwa nowy okres ewaluacyjny: Proszę pamiętać o wpisywaniu na bieżąco publikacji nie do PBN, lecz **do repozytorium UW**

Dziękuję!

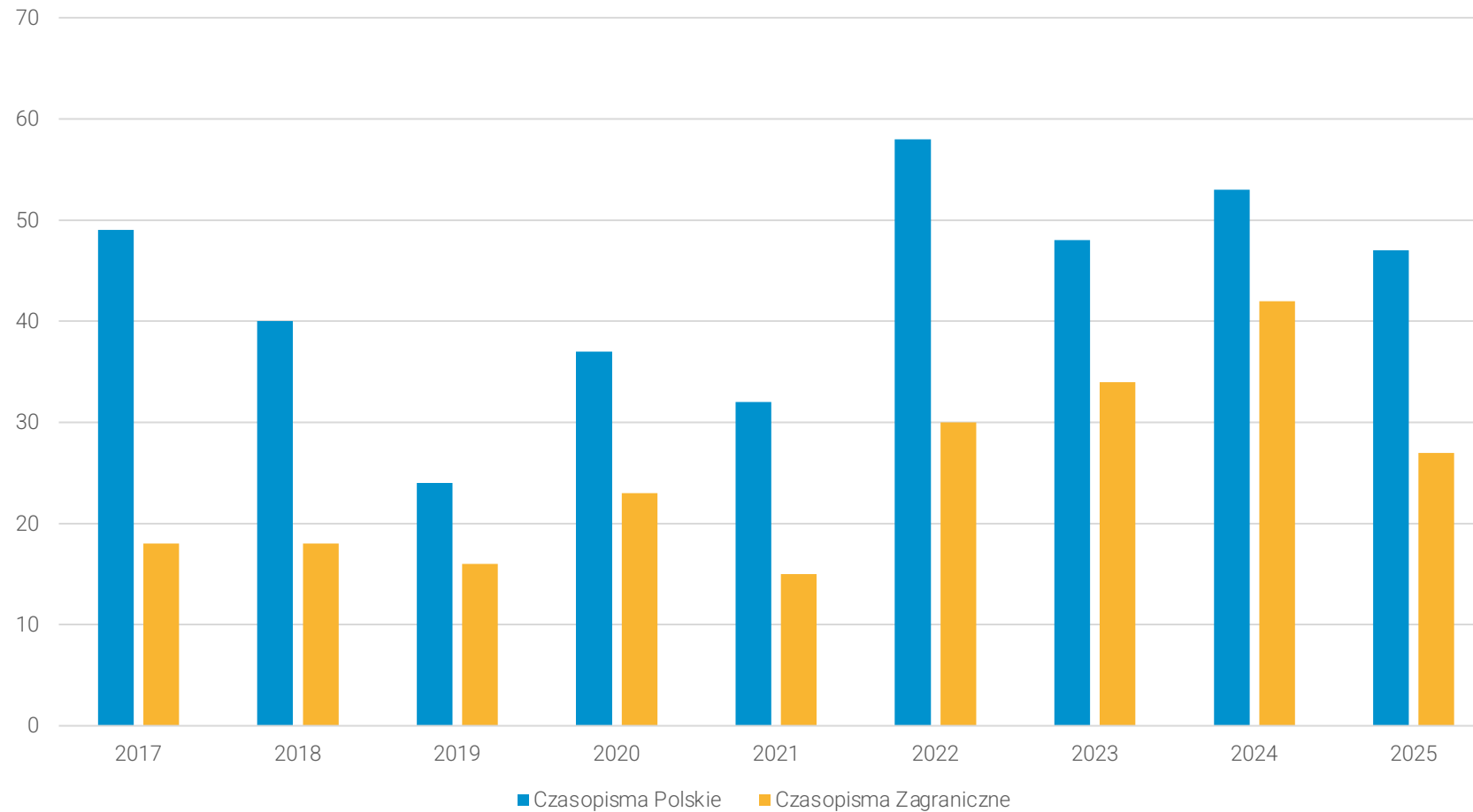
Artykuły w czasopiśmie versus rozdziały w książkach (2017-2025)

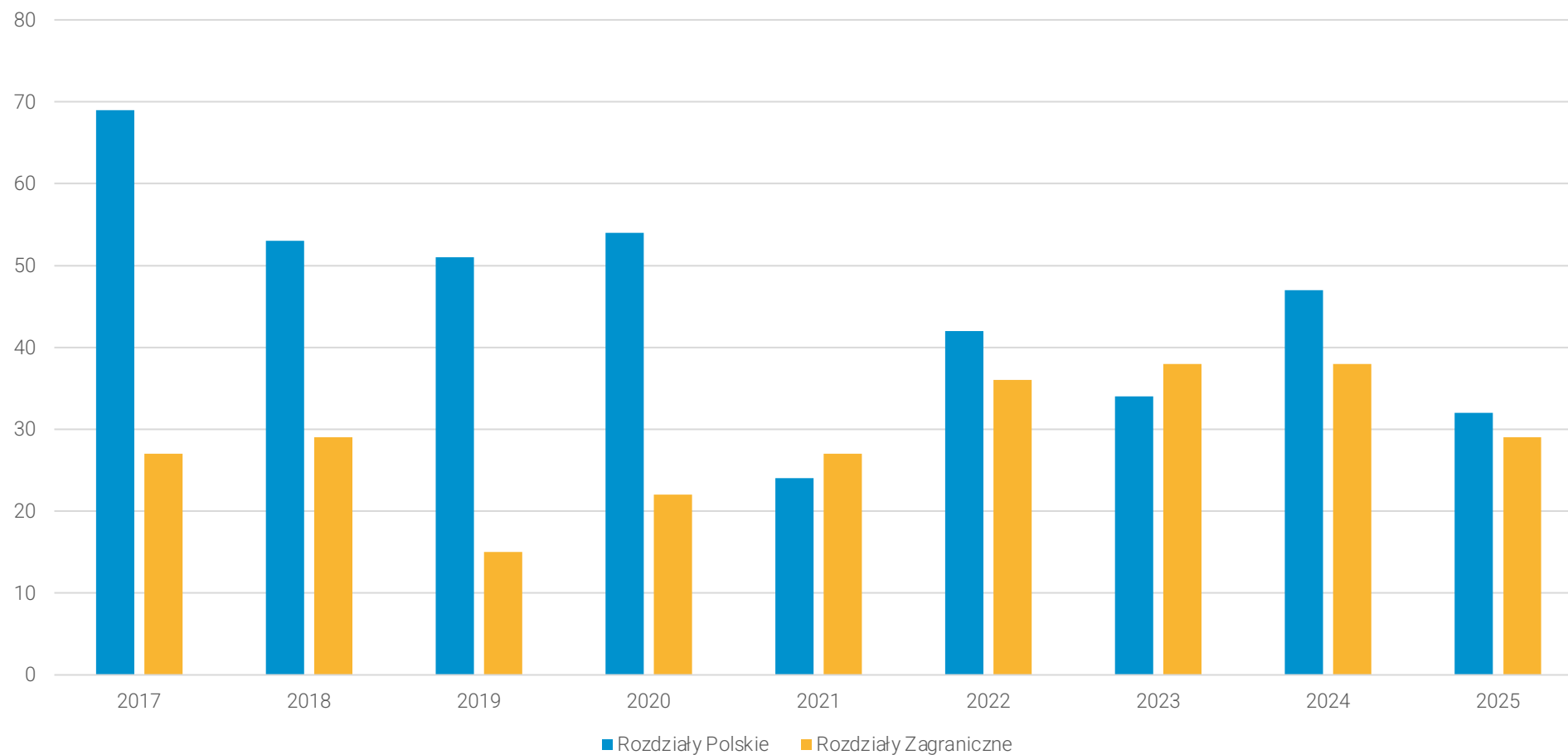
Artykuły w czasopiśmie i rozdziały w książkach (2017-2025)

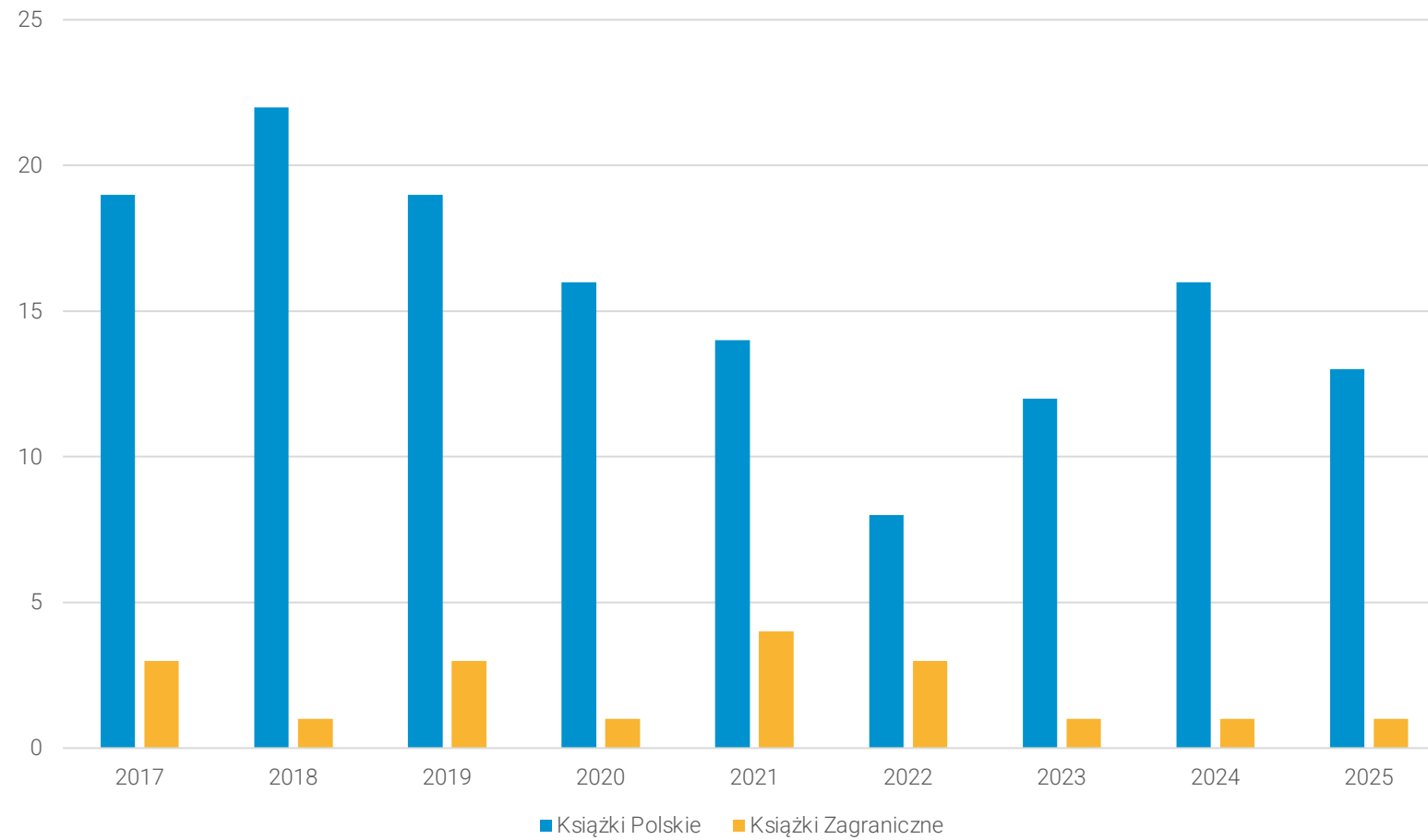
Artykuły w czasopismach

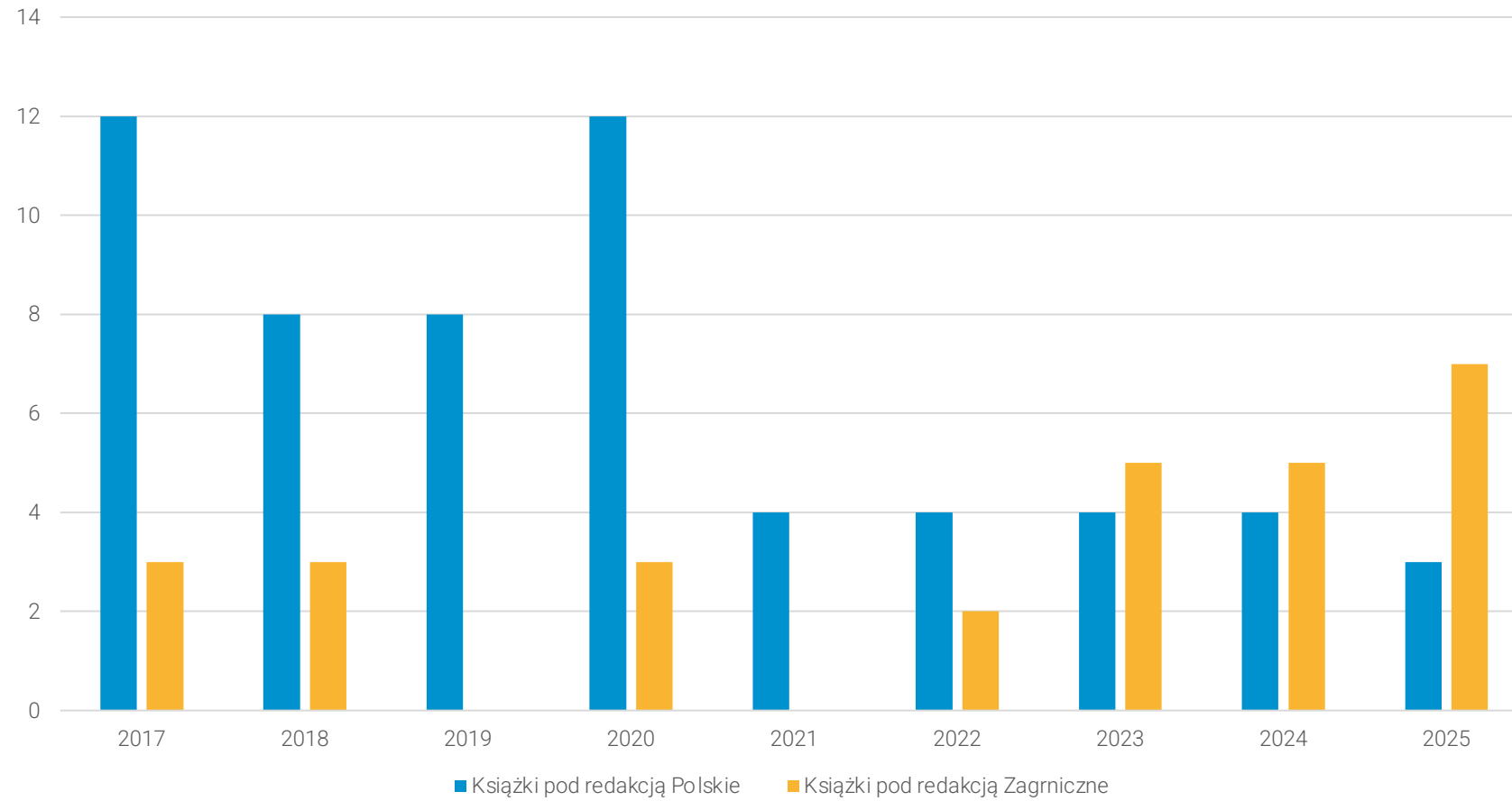
Rozdziały w książkach

Monografie

Redakcja książek

Publikacje z lat 2017-2025

